

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

Hjerteslag

I varierende tempo dunker hjertet taktfast i kroppens maskinrum som et stemmel, der afstemmer motorens tryk. Kroppen ryster lidt, næsten umærkeligt ved hvert slag, så det ikke registreres. Hjertet slår. Det løber ikke. Det ruller ikke. Det slår. Fra fødsel til grav er det en trofast rytme under livet. Umærkelig, men afgørende. Den vigtigste forudsætning for livet registreres ikke, den tages for givet. Den kan tælles, men bliver det kun ved særlige lejligheder.

Hjertet er også en metafor. Et center for personligheden, vist nok. Følelser, der lø-

ber til og fra, varmes og køles. Det er ikke til at sige, hvornår glæden præcist løber til, eller hvordan vreden får overtaget. Det sker både pludseligt og umærkeligt. Men vi ved, det sker.

Som med hvert åndedræt er Gud den, der holder taktrykmen for hjerteslaget. Uanset om du registrer ham eller ej. Han sætter det i gang, holder det kørende og stopper det igen. Derfor er ethvert hjerteslag en bekræftelse af livet og en nedtælling til døden.

Michael Agerbo Mørch

Forståelse;

» Der er ting i dette liv, som jeg aldrig vil kunne forstå, og det er okay. Jeg tror, vi som mennesker nogle gange må acceptere, at vi ikke kan eller skal kunne rumme og forstå alt

Cecille Malmgaard
side 2

Sjælesorg;

» Der er behov for at begynde i en forkyndelse af det at være skabt – stå i relation til sit ophav og være faldet fra sit ophav – for at kunne formidle ord om skyld og nåde

Kurt Kristensen
side 8

Helliggørelse;

» Der er visse benefits på det menneskelige plan ved at forsøge ikke at tænke ondt og bagtale andre

Nikolai Kaarsholm
side 11

TEMA

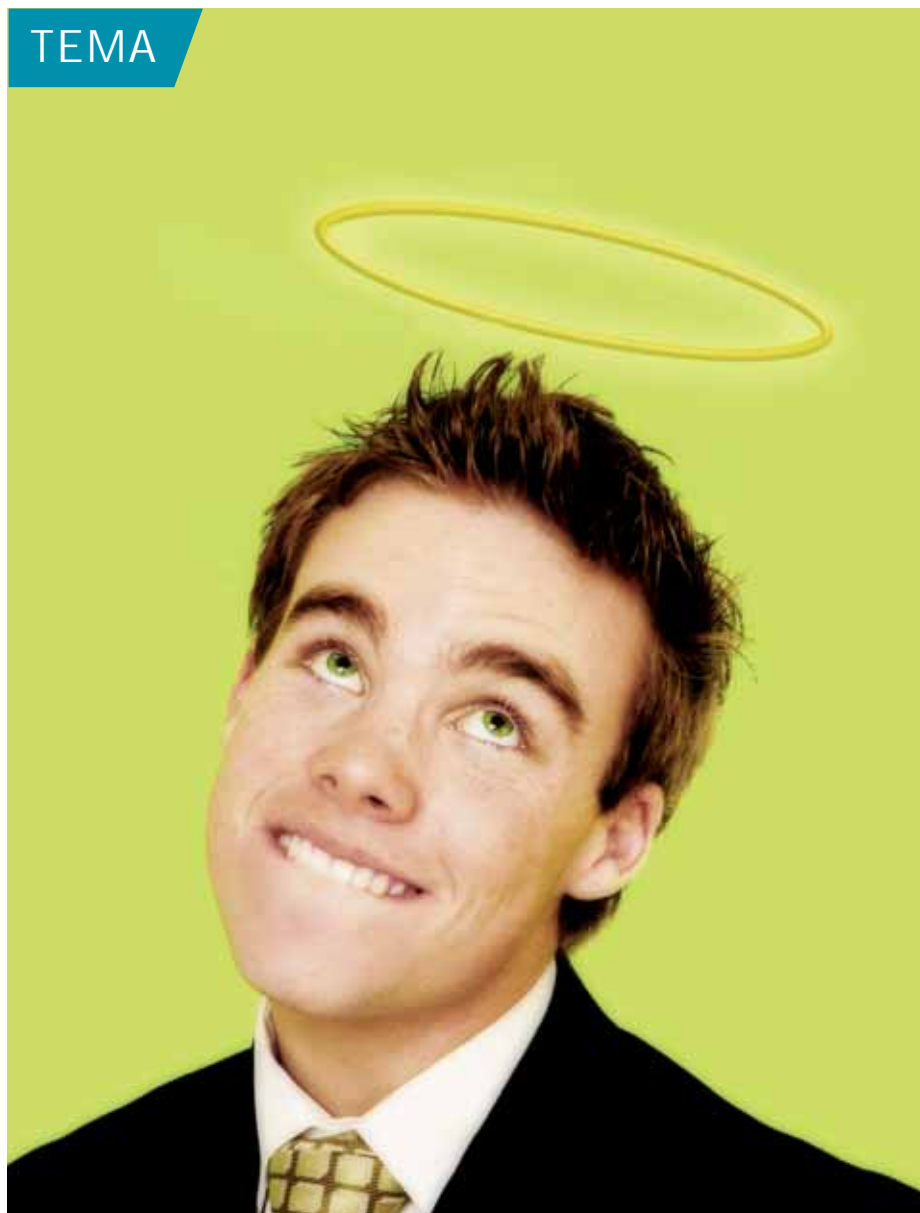

FOTO: ISTOCKPHOTO

Helliggørelse; I temaet kan du læse om, hvilken betydning det har fået for nogle kristne, at de tog imod Jesus.

Det nye liv har krævet nogle prioriteringer fra dem. Det har både været en kamp for nogle og afslutningen på en kamp for andre.

Du kan også læse om, hvad helliggørelse egentlig er. Er det ren automatik, eller skal det også formånes og arbejdes frem?

.....
9-13

Kirke må ikke kalde homoseksuelle for syndere

Svensk kommune vil ikke støtte aktiviteter, der ikke fremmer kommunens værdier

Præsteparret Helena og Timo Lordhem.

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Korskyrkan i Örkeljunga 50 kilometer nordøst for Helsingborg er blevet frataget støtte fra kommunen, efter at kirkens præst i et debattindlæg har skrevet, at homoseksualitet er synd.

Fremmer ikke ligestilling

Kultur- og fritidsnævnet i kommunen mener ikke, at Korskyrkan kan få kommunal støtte, når de ikke fremmer kommunens grundlæggende målsætning.

Kirkens præst, Timo Lord-

hem, forstår ikke denne afgørelse:

"Jeg slås for deres retlighed til at være homoseksuelle og udøve deres homoseksualitet. Men jeg vil alligevel kalde det en synd ud fra mit teologiske perspektiv, og det vil jeg have respekt for."

Vi udelukker ikke mennesker

På kirkens hjemmeside udtrykker ledelsen også stor forundring over beslutningen. Både fordi kommunen ikke har været i kontakt med kirken i sagen, men også fordi Korskyrkan ikke

udelukker nogen fra deres arbejde.

Björn Zorec, som er formand for kultur- og fritidsnævnet, fortæller, at Timo Lordhems udtalelser gør kommunen utryk ved, hvordan et ungt menneske i kommunen vil blive modtaget i Korskyrkan.

"En homoseksuel ung person skal ikke mødes med, at han er syndig eller fejlagtig," siger formanden.

På avisen *Dagens* spørgsmål om kirker ikke må anse homoseksualitet som synd, svarer han:

"Ikke hvis de skal have kommunale skattemidler."

Ferietur lærte mig, at det er okay, at man ikke forstår alt

Volontør Cecilie Malmgaard var i Sydetiopen sammen med NLM-missionær Solomon Waki.

AF CECILIE MALMGAARD
LÆRERVOLONTØR I HAWASSA,
ETIOPIEN

Man kan kommunikere meget uden sprog, men det er alligevel en kæmpe fordel, når man forstår hinanden. Det oplevede jeg for nylig, da min volontør-kollega Malene og jeg var en tur til det sydlige Etiopien sammen med Solomon Wako, der er missionær udsendt af Norsk Luthersk Misjons-samband.

Det var vildt spændende og vildt grænseoverskridende! Vi besteg et bjerg og så ind over grænsen til Kenya,

vi blev totalt overvældet af den etiopiske gæstfrihed, vi var med til en gudstjeneste helt derude, hvor kragerne for længst er vendt om.

Vi sov et nyt sted hver nat, og der var hele tiden mennesker rundt om os. Nogle få kunne engelsk, og det nød vi i fulde drag, men de fleste snakkede venligt til os på stammesproget oromo og grinte så, når vi hjælpeløse måtte løfte på skuldrene og indrømme, at vi virkelig ikke forstod, hvad de forsøgte at fortælle os!

I starten forsøgte jeg konstant at lytte efter og prøve at forstå, hvad det var, de snakkede om, men som da-

gene gik, vænnede jeg mig mere og mere til bare at acceptere, at jeg ikke forstod det, der blev sagt – selv om det egentlig er ret meget imod min natur.

For mig blev turen i hvert fald en reminder om, at der er ting i dette liv, som jeg aldrig vil kunne forstå, og det er okay. Jeg tror, at vi som mennesker nogle gange må acceptere, at vi ikke kan eller skal kunne rumme og forstå alt.

Jeg må få lov at hvile i, at jeg tilhører en stor Gud, som har styr på alt, selvom jeg ikke altid forstår det. Han forstår, hvorfor verden er så ulige, han forstår,

hvorfor jeg bliver nødt til at rejse fra de børn, jeg holder sådan af, han forstår, hvordan han kan høre mine bønner, selvom det for mig nogle gange virker, som om de bare rammer loftet, inden de vender tilbage til mig. Han forstår, han ved.

Jeg ønsker ikke at sige, at det er forkert at gå og tænke over tingene, eller at det ikke er super, at der er folk, som forsker i Bibelen og verdens mysterier, men bare, at vi har lov til at hvile i Guds store almagt og alvidenhed, når vi synes der bliver for mange ubesvarede spørgsmål i denne verden.

mit bibelvers;

AF KIM HJERMIND
CHARLOTTENLUND

"Og Ånden og bruden siger: »Kom!« Og den, der hører, skal sige: »Kom!« Den, der tørster, skal komme, og den, der vil, skal få livets vand for intet." (Åb 22,17).

Hvorfor skal vi drive mission? Mange af os vil nok svare: "for at mennesker skal blive frelst". Det er både rigtigt og bibelsk.

Men jeg tror, at der er en endnu bedre tilgang, nemlig, "for at de skal møde Jesus". For at de skal møde en person, som er helt fantastisk, som elsker dem, og som overgår alt, hvad de nogensinde kunne drømme om!

Med den første tilgang handler det om mig. At jeg skal undgå Helvede og komme i Himlen. Det er målet, og Jesus bliver midlet til, at jeg kan få mit på det tørre.

I den anden tilgang handler det om Jesus, han er selve målet. Og fravær af Helvede og adgang til Himlen er midler til at møde ham.

Verset opsummerer hele Bibelens budskab om, at Gud opsøger og frelser den fortabte. Han og vi indbyder til den helt store bryllupsfest. Og vi inviterer ikke gæster – vi inviterer brude, som skal forenes med brudgommen – Jesus!

essens;

Skal vi ikke bare tie stille

AF JENS OLE CHRISTENSEN
GENERALSEKRETÆR
JOC@DLM.DK

Nu har jeg oplevet det så mange gange, at jeg er sikker på, at der er et mønster: Det er vanskeligt at trænge igennem i offentligheden med de budskaber, vi gerne vil ud med. Om håb til os dødelige mennesker i Jesus Kristus, om mission og om diakoni over for de svage i vores eget og missionslandenes samfund. Om LM's mangfoldige arbejde.

Men når det handler om køn – seksualetik og tjene-

stedeling – så står mederne i kø, og de kan hurtigt finde vores telefonnumre. Det aktuelle eksempel er naturligvis sagen om kvindelige præster på vores plejehjem.

Og vi ved af erfaring, at det er tabersager, forstået på den måde at det er vanskeligt – grænsende til umuligt – at kommunikere, så vi bliver forstået. Vi taler i den grad tidsånden imod i de temaer.

Skal vi så ikke bare tie stille, når de kommer i medierne?

Jeg forstår godt spørgsmålet og kender godt mavefornemmelsen. Og det er rigtigt, at vi ikke skal svare på ethvert tåbeligt læserbrev og ikke forlænge debatten unødvendigt.

Når jeg alligevel ikke tror på tavshedsstrategien, er

der en række grunde:

For det første forsvinder mediehistorierne ikke af, at vi tier. Det eneste, vi opnår, er, at vores stemme ikke kommer med. Og at melodien lyder: "Berlingske har forgæves forsøgt at få en kommentar fra LM ..." Vi kommer til at fremstå som et lukket parallelsamfund, hvis vi ikke deltager i den offentlige samtale.

For det andet har vi ikke hemmelige synspunkter, men anbefaler os åbent til ethvert menneskes samvittighed. Og det er for øvrigt temmelig sundt at øve os i – selv i de mest interne diskussioner – at formulere os, så tredje part kan tåle at høre det.

For det tredje handler det om vores egen åndelige og menneskelige sundhed. Vi

ødelægger selvrespekt og frimodighed hos os selv, hvis vi ikke med åben pande tør stå ved det, vi tænker og tror. Jeg er overbevist om, at det, vi ikke tør stå ved i det offentlige rum, kan vi på bare mellemlangt sigt heller ikke fastholde for os selv.

For det fjerde er der noget positivt at sige om situationen: I perioden efter en høj opmærksomhed på LM, er det erfaringsmæssigt lettere at komme igennem med positive historier. Så måske får vi denne sommer – i lokale og landsdækkende medier – muligheden for at fortælle gode historier om (bondegårds)lejligheder, tværkulturelt arbejde, kontaktcentre, bibelcampings, internationalt arbejde ...

Lad os udnytte det gunstige øjeblik!

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Kode til netudgave
15m2 for 2. kvartal 2015

1511 for 1. kvartal 2015

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dml.dk
Nicklas Lautrup-Meiner, ansv. red.
E nlm@dml.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Ditte Olsen, webredaktør
Ole Solgaard, journalist

Deadline
Stof til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 2. juni 2015.

Artikler i Tro & Mission bliver eventuelt også lagt på LM's hjemmeside. Bibeltitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Abonnement
Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
PBSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver oplyst både gammel og ny adresse.

Pris
Danmark: 410 kr. pr. år.

Unge under 30 år: 190 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 510 kr. pr. år.
Netabonnement: 190 kr. pr. år (unge under 30 år: 100 kr. pr. år)
Alle beløb + 30 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.

Annoncer
Grundpris
Kr. 9,25 pr. spaltecentimeter
Småannoncer kun for private. 125 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift). Derefter 6,50 kroner pr. ord – max. 50 ord.

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390
Fritidsjournalister
Bornholm
P.t. ingen
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnillima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen
T 54 85 44 96

E lrn_jan@mail.dk
Sønderjylland-Fyn
Ulla Jacobsen
T 61 67 21 49
E ullajacobsen@live.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk
Østjylland
Gitte Haahr-Andersen
T 86 17 73 03
E gitte.haahr@gmail.com

Hans Jørgen Søndergaard; Alle på Bakkely kan ringe efter en præst til at besøge dem, også en kvindelig hvis de ønsker det

LM's plejehjem i mediestorm

Fravalg af kvindelige præster får biskop til at dømme Bakkely ude

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Sognepræster må ikke bruge arbejdstiden på at holde gudstjenester på Luthersk Missions plejehjem Bakkely i Videbæk. Grunden er, at plejehjemmet ikke ønsker kvindelige præster til deres officielle gudstjenester.

Sådan lød meldingen fra biskop i Ribe stift, Elof Westergaard, på et provstikonvent i Skjern provsti, fortæller sognepræst Claus Thomas Nielsen i en artikel i magasinet *Tidehverv*.

Står ligestilling over frit valg i Folkekirken?

Den 13. maj kunne *Kristeligt Dagblad* så skrive, at biskoppen heller ikke ville lade provstiets præster betjene LM's andet plejehjem, Klokkebjerg, i Skjern længere på grund af det samme princip om kvindelige præster.

Det får LM's generalsekretær Jens Ole Christensen til at ryste på hovedet:

"Det virker, som om ligestillingsloven har forkørselsret i forhold til folkekirkenes frihedsordning, og der må man bare sige, at Elof Westergaard er biskop i en kirke, der har valgt at have den frihedsordning. Han er ikke kontorchef i en statsadministration."

I det spørgsmål ligger han på linje med Charlotte Dyremose fra de Konservative. Hun har i et spørgsmål til kirkeminister Marianne Jelved (B) bedt hende sikre,

Ifølge dansk lovgivning har folkekirken betjeningspligt over for Bakkely uanset, at det er privatejet. Her er nogle af beboerne på plejehjemmet i gang med terapiløvelser.

For ifølge dansk lovgivning har folkekirken betjeningspligt over for Bakkely uanset, at det er privatejet. Derfor har biskoppen et ansvar for, at plejehjemmet kan blive betjent af præster, også selvom de har teologisk begrundede ønsker om kun at blive betjent af mandlige præster.

Manglende ligestilling er i orden

Samtidig påpeger retsteologen, at ligestillingsloven giver plads til, at man kan vælge kvindelige præster fra, hvis det er begrundet i et legitimt formål.

Det giver hendes kolleger, Svend Andersen og Ditlev Tamm, der begge er professorer i kirkeret ved henholdsvis Aarhus og Københavns universitet hende ret i.

Svend Andersen udtaler, at biskoppen burde kunne se formålet i den konkrete sag.

"Biskoppen er ikke embedsmand i Ligestillingsministeriet. Det mest interessante for biskoppen må være teologien, og her synes jeg ikke, at han er ret large."

at ligestillingsloven ikke står i vejen for, at mennesker på plejehjem har mulighed for kun at vælge at benytte sig af mandlige præster af trossæssige årsager.

Kønsbæssig apartheid – ikke trosfrihed

I de lokale aviser var fokus ikke på det frie valg i folkekirken, men på en af de kvindelige præster, der er udelukket fra at forrette de officielle gudstjenester på Bakkely. TV Midtvest kunne 13. maj fortælle, at sognepræst Lene Birkmose fra Herborg sogn, hvor Bakkely ligger, følte sig forskelsbehandlet.

"Hvis jeg havde prædiket helt forkert, kunne jeg forstå det, eller hvis jeg opførte mig uanstændigt. Men det er kun på grund af mit køn, og det kan jeg altså ikke gøre noget ved," sagde hun ifølge deres hjemmeside.

I et læserbrev i *Kristeligt Dagblad* mente adjungeret professor i kirkeret Lisbet Christoffersen sågar, at der var tale om en "klar kønsbæssig apartheid", hvor kvindelige præster kun blev valgt fra på grund af køn og ikke på grund af prædikenernes indhold.

Hun mente også, at plejehjemmet "øver påtryk" i beboernes valg af præst og

driver ordningen med mandlige præster imod beboernes ønske.

Beboerne kan frit vælge at få besøg

Men det er ikke korrekt, at plejehjemmet afholder beboerne fra at få besøg af kvindelige præster. Det fortæller formanden for Bakkely, Hans Jørgen Søndergaard, til *Tro & Mission*.

"Alle på Bakkely kan ringe efter en præst til at besøge dem, også en kvindelig hvis de ønsker det."

Også Lene Birkmose har været på besøg på Bakkely, fortæller han.

Til *Kristeligt Dagblad* udta-

ler både han og tidligere formand Mourids Mouridsen, at ingen af beboerne har ønsket, at Lene Birkmose skulle være en del af den gruppe af præster, der forretter de officielle gudstjenester på plejehjemmet, selvom hun er den lokale sognepræst.

Derfor mener retsteolog Kristine Garde også, at biskoppen begår en fejl, når han ikke vil lade folkekirkepræster bruge arbejdstid på at betjene Bakkely. I et læserbrev i *Kristeligt Dagblad* fortæller hun, at biskoppen ikke kan sige til Bakkely, at fordi de er en privat institution, må de selv finde deres præster.

Leg, sang, dukketeater og bibelfortælling på Solbakken

AF KRISTA SCHMIDT

Kristi Himmelfartsdag havde Løgumkloster Efterskole forberedt en fantastisk dag på lejrstedet Solbakken i Sønderjylland for børn, unge og deres voksne.

Børne- og juniorstævnet foregik udendørs, og de mange deltagere sad på stole og tæpper rundt på Solbakkens grønne plæne, med de flotte bøgetræer som ramme om stedet.

Elever fra Løgumkloster Efterskole (LME) indledte dagen med lidt morgengymnastik, nogle dejlige børnesange, gospelsang og endelig et flot, flot dukketeater.

Derefter tog efterskolelærer Birgitte Kousgaard os med på en lille piges ufri-villige rejse til et fremmed land, bortført af nogle af Israels fjender.

Med megen stor indlevelse fortalte Birgitte om den lille pige og familien

Na'aman i landet Aram, om Na'amans sygdom og rejse til profeten Elisa i Israel.

Na'aman blev sur, da beskeden til ham var: Gå ned og bad dig selv i Jordan. Der var jo floder nok derhjemme, han kunne have badet i. Og nu havde han rejst så langt!

"Gør det noget, at man er lidt sur, når bare man gør det, Gud beder os om?" spurgte Birgitte.

Nej, selv om Na'aman var lidt sur, og på trods af

tvivl, så gjorde han alligevel det, han havde fået besked på. Og Gud helbredte! Ikke blot hans krop – men han fik også troen på Gud med hjem!

Efter madpakker i dejligt solskin var eleverne fra efterskolen igen på banen med mange forskellige lege, mere sang, dukketeater og bibelfortælling.

Og ikke at forglemme, så var der også et flot afrikansk indslag af elever, som havde været i Tanzania.

Elever fra Løgumkloster Efterskole viste dukketeater.

Erich Link; Det er helt klart mit jubilæumsønske for Café Kilden, at åbningstiden bliver udvidet

Her er der nogle at være sammen med

Både værestedet Café Kilden og en af brugerne havde 10 års jubilæum den 9. maj

AF GUNNAR RIIS JENSEN
FRITIDSJOURNALIST

Den 9. maj var det 10 år siden, Café Kilden slog dørene op første gang. Men det var ikke kun caféen, der havde 10 års jubilæum, det havde

Erich på plads ved klaveret i Café Kilden, hvor han spiller til fællessang ved andagter med mere.

en af brugerne, Erich Link, der er folkepensionist nemlig også. På spørgsmålet om, hvornår han kom her første gang,

FOTO: CHRISTIAN HAHR ANDERSEN

Café Kilden har åbent mandag, onsdag og fredag eftermiddag og aften, men sådan har det ikke altid været.

"Faktisk var det mig, der opfordrede til, at der også skulle være åbent fredag aften," siger Erich Link, og heldigvis syntes bestyrelsen også, det var en god ide.

Men hvor Anette Bräuner syntes, den nuværende åbningstid er meget passende, ønsker Erich Link åbent så meget, som det overhovedet er muligt.

"Jeg er godt klar over, at det afhænger meget af, hvor mange frivillige, man kan få til at være her, men umiddelbart så jeg gerne, at der var åbent hver dag – og også – eller måske især – i højtidene, hvor det i hvert fald ikke er nemmere at være ene," siger han.

"Så det er helt klart mit jubilæumsønske for Café Kilden, at åbningstiden bliver udvidet."

"Mit ønske er, at caféen fortsætter i sin nuværende form, hvor det hele kører i faste rammer med en kompetent daglig leder," siger Anette Bräuner.

Mandag den 11. maj blev Café Kildens fødselsdag fejret. Christian Haahr Andersen, der er leder af caféen, fortæller, at der kom så mange gæster, at alle stole var optaget. Der var boller og kagemand til alle – og gaver til caféen. Både en repræsentant fra LM Vestjyllands afdeling, en af brugerne og en af de frivillige medarbejdere holdt tale.

Det var en eftermiddag, vi ser tilbage på med glæde," siger han.

svarer han, at han nogen tid inden havde hørt noget om en café, der skulle åbnes. Det fangede hans interesse, og han var derefter meget opmærksom på hele tiden at holde sig orienteret.

Og den dag, hvor caféen åbnede – altså den 9. maj 2005 – var Erich Link på plads klokken 13.30, og siden har han været her hver dag, der har været åbent. Han har blandt andet megen glæde af at spille klaver til fællessangene ved den daglige andagt, når der for ek-

sempel er højskoleaftener.

For fællesskabets skyld

En anden af brugerne, Anette Bräuner, er kommet i caféen cirka otte år, og for begges vedkommende er det muligheden for at være sammen med andre og opleve det menneskelige fællesskab, der er den væsentlige årsag til, at de kommer på caféen.

Anette arbejder i en dyreforretning, men kommer også i caféen hver dag, der er åbent.

Hun nyder, når der er højskoleaftener, når de tager ud og bowler og så videre, og hun er generelt glad for de forskellige aktiviteter, der er.

Noget for enhver smag

Christian Haahr Andersen er leder af Café Kilden. Han fortæller, at det er et mødested, hvor de ønsker at give livshjælp og troshjælp.

"Alle er velkomne i fællesskabet på Café Kilden, uanset om man er i en svær livssituation, eller man har det godt," siger han.

100 års fødselsdag på tre sprog

Kinesisk, færøsk og dansk menighed samlet for at fejre deres fælles kirkebygning

AF KIM S. JØRGENSEN
FRITIDSJOURNALIST

13. maj 2015 var det 100 år siden, Luthersk Missions bygning på Kirkegårdsvej 21 på Amager blev indviet. Det blev fejret søndag 10. maj med en fælles festgudstjeneste for LM-Kirken Amager, Chinese Church in Copenhagen og en færøsk menighed, som alle tre holder til i huset.

Samme Gud trods forskellige sprog
Normalt mødes menighe-

derne på tre forskellige tidspunkter om søndagen, og de taler hver sit sprog, men denne søndag mødtes de for første gang alle på samme tidspunkt for at fejre de 100 år samt dele deres fælles tro på Jesus.

"Det glæder mig meget, at der er så mange mennesker på tværs af sprog og kultur, som lovpriser den samme Gud her i dag," fortæller Sara Kaas fra LM-Kirken.

"Vi føler alle, at det er vores hus, så der har været stor vilighed fra alle menigheder."

Plads til både dansk, mandarin og færøsk

Gudstjenesten blev gennemført på dansk og oversat til mandarin, da en større del af den kinesiske me-

nighed kun taler mandarin, men menighedsbønnen fra hver menighed blev udelukkende bedt på eget sprog.

Derudover sang det kinesiske menighedskor på mandarin med engelsk oversættelse, og lovsangsdelen, som den færøske menighed havde planlagt, var engelske sange tilsat to danske og en færøsk.

Vi kan regne med Guds trofasthed

Landsformand i Luthersk Mission, Henrik P. Jensen, mindede i sin prædiken om, at "festen er et udtryk for Guds trofasthed mod os gennem mange år samt et vidnesbyrd om, at vi kan regne med hans trofasthed."

Læs mere på dlm.dk

Efter gudstjenesten var der fællesspisning for alle de tre menigheder.

FOTO: KIM S. JØRGENSEN

» **Gert Svendsen:** Det sociale er lige så vigtigt som det faglige. Derfor er det nødvendigt for det fælles fodslag, udviklingen i arbejdet og opfølgningen på strategien, at vi mødes

International uge skal gøre missionsarbejdet endnu bedre

Gode rammer og et godt fællesskab er vigtige for samarbejdet mellem missionslandene og Danmark

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Den 18.-22. maj mødtes LM's missionskonsulenter med de internationale teamledere i Danmark for at tale om den nuværende arbejdssituation i missionslandene og drøfte mulige planer for det fremtidige arbejde.

Anne Sode Grønbæk, der netop har afsluttet sine opgaver som teamleder i Cambodja, og Robert Refslund Nørgaard, der er teamleder i Tanzania, var hjemme fra deres udstationeringer for at deltage i den internationale uge. Den 21. maj mødtes de med alle teamlederne og Ole Sørensen fra Norea til en dag med fælles inspiration, bøn og samtaler om arbejdet.

Fælles syn på fremtiden

Et af målene med ugen var at få lagt nogle gode rammer for arbejdet i missionslandene. Derfor var både den nuværende situation i missionslandene og strategier for fremtiden på dagsordenen i løbet af ugen.

"Det er godt, at vi mødes og kommer op i helikopterperspektiv, så vi ikke kun træffer afgørelser fra sag

LM's Internationale team sammen med Robert Refslund-Nørgaard (yderst tv.) og Anne Sode Grønbæk (yderst th.)

til sag," fortæller Anne Sode Grønbæk.

Samtidig er den Internationale uge en mulighed for de internationale teamledere til at drøfte ting med de andre på sekretariatet. Robert Refslund Nørgaard havde et møde med *Tro & Missions* redaktør for sammen at få gode ideer til, hvordan historierne fra missionsarbejdet kommer

helt ud til de mennesker, som læser *Tro & Mission*, besøger *dlim.dk* eller er venner med LM på Facebook. For Anne Sode Grønbæks vedkommende var det økonomistyring med resursechef Johnny Lindgreen, der var på dagsordenen. Her drøftede de blandt andet forholdet mellem forbrug og budgetter.

"Hvad skal en løn kunne

dække i Cambodja? Det er meget forskelligt, hvad man har brug for i dagligdagen i Danmark og i missionslandene," siger den tidligere teamleder fra Cambodja.

Giver socialt fællesskab

Et andet mål med ugen var at støtte arbejdet i missionslandene ved at sikre et godt samarbejde i ledelsen. Anne Sode Grønbæk for-

tæller, at det giver et andet slags fællesskab at mødes fysisk:

"Som teamleder sidder vi på ensomme poster rundt omkring i verden. Derfor er det vigtigt at mødes. Det giver noget, at man kan få en hurtig snak om hverdagsting og lave sjov med hinanden. Det giver et større kendskab til hinanden."

HR-kordinator Gert

Svendsen er enig i, at det årlige møde er vigtigt.

"Det sociale er lige så vigtigt som det faglige. Derfor er det nødvendigt for det fælles fodslag, udviklingen i arbejdet og opfølgningen på strategien, at vi mødes."

Til hverdag foregår mange af samtalerne via Skype, men det kan være vanskeligt at fornemme hinanden, når de fleste samtaler foregår over afstand, mener Anne Sode Grønbæk.

Det åndelige fællesskab

En af de bedste ting ved ugen har været det åndelige fællesskab, synes Gert Svendsen. På teamlederforum den 21. maj fortalte alle deltagerne, hvad der fylder i deres arbejde netop nu.

Derefter var der god tid til at bede for den enkelte og for arbejdet både i missionslandene og Danmark.

Ole Sørensen fra Norea kunne blandt andet fortælle, om sit besøg i Etiopien. Her kommer mange til tro ved at lytte til kristne radioudsendelser. Visse steder har det medført så mange omvendelser, at der springer nye menigheder frem, der efterspørger mere vejledning i deres nye tro.

Positive udsigter for den lutherske kirke i Peru

Mange lokale menigheder har fået aftaler på plads med præsterne

"Jeg synes, situationen bliver bedre og bedre. I menighederne er givertjenesten på vej op," fortæller Jose Maynita til det norske blad *Utsyn*. Jose Maynita er generalsekretær, også kaldet Pastor Nacional, i den lutherske kirke i Peru (IEL-P), som Luthersk Mission samarbejder med.

De positive toner kommer nogle få måneder efter, at generalforsamlingen i efteråret enstemmigt valgte at flytte ansvaret for de lokale præster væk fra hovedorganisationen og over i de loka-

le menigheder. Beslutningen skete for at dæmme op for, at IEL-P skulle få et meget stort underskud, der kunne tvinge kirken til at lukke.

Tingene går den rigtige vej

Beslutningen skete på baggrund af en længere proces, hvor både kirkeledere, præsterne og konciliet i IEL-P deltog. Det fortæller Luthersk Missions missionær, Roar Steffensen på sin blog på *dlim.dk*. Derfor var det en gennemarbejdet beslutning, oplyser Jose Maynita.

Processen har kun været i gang i få måneder, men generalsekretæren fortæller til *Utsyn*, at de fleste præster har fået ansættelse i de lokale menigheder til samme løn som tidligere.

"Lønnen gives afhængig af, hvad den enkelte menighed har mulighed for. Stille og roligt er der kommet nogle gode aftaler på plads mellem menighed og præst," siger Jose Maynita, der understreger, at kirkens økonomi er blevet radikalt bedre:

"Vi har også reduceret kirkens administration til et

minimum. Det, vi har gjort, var helt nødvendigt. Vi var i færd med at gå bankerot."

Stor støtte til beslutningen

Det er især 2015 og 2016, som bliver vanskelige for den lutherske kirke i Peru. Flere af pastorerne kommer måske til at stå uden de lønninger, som de havde før, fortæller Kurt Arild Ohma, der er stedlig repræsentant for Norsk Luthersk Misjonsamband i Sydamerika og teamleder for LM's danske missionærer i området.

Samtidig glæder han sig dog over, hvordan det er blevet modtaget blandt præsterne:

"Det var godt at høre, da en af de mest erfarne præster tog ordet til sidst på generalforsamlingen. Han ville takke hovedstyret i kirken og generalsekretæren for, at de havde sat denne proces i gang. Selv om alle ved, at det kommer til at blive nogle svære år, ville præsterne fortsætte med at tjene i IEL-P."

Det samme understreger Jose Maynita, der fortæller til *Utsyn*, at mange præster

Jose Maynita glæder sig over, at de gode aftaler mellem menigheder og præster.

har oplevet at blive mødt med stor kærlighed fra deres menighed. *nlim*

verden;

Roseanne og Mark Tilden; Vores første kald må være, at flere bliver disciple af Jesus. Det er det fokus, vi finder i Ny Testamente

Tjenersind og gode relationer fører til samtaler om Jesus

I SOMA-kirken i USA hjælper man sine medmennesker i hverdagen

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Huset ligger helt ud til vandet, udsigten over bugten ved den lille by Gig Harbor mellem Seattle og Tacoma i det nordvestlige USA er underkøn, og ved bådebroen ligger en 20 meter lang og 60 tons tung motorbåd.

Mark Tilden har haft succes som medstifter af et IT-firma med 70 ansatte og ligner indbegrebet af den amerikanske drøm. Men der er ingen stolthed at spore hos ham – derimod taknemmelighed.

"Gud har velsignet os så rigt," siger han.

Og den velsignelse ønsker han og hans kone, Roseanne, at bringe videre. Det kommer for eksempel til udtryk i båden, der har fået navnet "Koinonia", det græske ord for fællesskab.

"Vi elsker at bruge båden til at bygge venskaber, når vi sejler," siger Mark.

Derfor er parret ofte på ugelange ture med ikke-troende naboer. Og da SOMA-kirken i Tacoma midt i maj holdt SOMA-School, blev båden stillet til rådighed som logi for to ægtepar, som mødte en utrolig gæstfrihed fra ægteparret og fik alle husets faciliteter stillet til rådighed.

I det seneste år har de også haft en mand boende, som har behov for at finde fodfæste i tilværelsen.

Vi går ikke i kirke – vi er kirke

I SOMA, der har udviklet sig til et kirkeplanternetværk med cirka 25 kirker spredt ud over USA, er det ikke søndagens gudstjeneste, der er i centrum, men derimod hverdagen mellem gudstjenesterne.

"Vi går ikke i kirke, vi er kirke," lyder et af principperne. SOMA er det græske ord for legeme, og menigheden fokuserer på, at medlemmerne er kirke over for deres medmennesker på alle ugens dage. De viser deres kærlighed ved at hjælpe og tjene dem på en meget praktisk måde.

Roseanne og Mark Tilden i Gig Harbor ved Seattle bruger deres store motorbåd til at bygge venskaber.

En anden grundtanke i SOMA er de såkaldte "Missionary Communities" (MC), hvor de kristne samles i mindre grupper, næsten som en slags storfamilier. Her lever de deres kristenliv tæt på hinanden og hjælper hinanden både til vækst i troen og med at danne relationer til ikke-troende og være et vidnesbyrd om Jesus i ord og handling. De mødes mindst en gang om ugen under uformelle formler.

Medlemmerne i SOMA lægger stor vægt på at spise sammen og inviterer tit deres ikke-troende venner ind i fællesskabet. På den måde styrkes relationerne på kryds og tværs.

Det koster ikke ekstra tid

Set udefra kan det virke meget tidskrævende, men det synes Roseanne og Mark Tilden ikke. De tænker, at den tid, de alligevel bruger for eksempel på at spise,

kan de lige så godt bruge sammen med andre.

Da et par af deres ikke-troende naboer for eksempel fortalte, at de ville begynde i et træningscenter, besluttede Roseanne og Mark sig for at følges med dem.

"Vi har også brug for træning, så det koster ikke ekstra tid, og vi får talt sammen i bilen frem og tilbage," forklarer de.

Tjenersind skaber muligheder

Roseanne og Mark er med i en MC sammen med andre kristne fra nærområdet. De samles hver uge, hvor de spiser sammen. Det er normalt Roseanne, der leverer hovedretten. Hun sørger så for, at nogle af de andre leverer for eksempel salat og dessert.

"Jeg er hjemmearbejdende, så jeg har bedst tid," forklarer hun.

Derudover er de sammen med deres ikke-troende na-

boer mindst hver 14. dag, og fire gange om året holder de et stort party for især naboerne. Her samler de 50-60 personer i deres hus.

Nogle lørdage om året deltager de også i lokalt velgørenhedsarbejde for på den måde at tjene deres medmennesker og deres by.

Denne vision om at tjene andre, skaber mange kontakter og samtaler, hvor ægteparret er meget optaget af at lytte til deres medmenneskers historier. Det giver med tiden muligheder for på en naturlig måde at tale sammen om Jesus.

De sidste tre år har de hvert år inviteret naboer og andre med til et forløb over ti aftener om "The story of God". Det er en dialogbaseret gennemgang af frelseshistorien, og i SOMA er man overbevist om, at netop bibelhistorien er særlig velegnet til at formidle evangeliet i dag.

I alle deres relationer lever de med, hvad de kalder

"gospel-intentionality". Det betyder, at den meget bevidste hensigt med det hele er at dele evangeliet med andre. Eller med andre ord at have øjnene åbne for, hvornår Gud giver muligheden for det.

Fokus på mennesker i stedet for på aktiviteter

Da Roseanne og Mark Tilden flyttede til Gig Harbor i 2006, var det blandt andet, fordi de længtes efter noget mere end det, de fik i deres ellers velfungerende kirke i Portland, 200 kilometer længere mod syd.

"Vi var overbevist om, at vores første kald må være, at flere bliver disciple af Jesus. Det er det fokus, vi finder i Ny Testamente. Men vi oplevede, at der blev stor afstand mellem denne vision og så kirkens fokus på bygninger og de traditionelle aktiviteter," fortæller de.

"For første gang i vores liv oplever vi nu at være med i en kirke, hvor fokus er på

at strukturere livet ud fra målet om, at flere må blive disciple af Jesus."

Da de flyttede til Gig Harbor, begyndte de at gå rundt i området, hvor de bad for deres naboer og også om, hvordan de kunne hjælpe og tjene dem. For eksempel hjalp de en dag en mand, hvis båd var stødt på grund. Det betød, at de begyndte at tale sammen, og to år senere bankede konen på døren en sen aften og søgte hjælp på grund af problemer i ægteskabet.

"Jeg vidste ikke, hvor jeg ellers skulle gå hen," sagde hun.

Mange måder at tjene mennesker på

Andre i menigheden i Tacoma har engageret sig i MC'er, der især retter sig mod enlige kvinder, som de prøver at hjælpe. Nogle er flyttet ind i byens belastede kvarterer for at være tæt på målgruppen. En MC har hjulpet et fodboldhold af store drenge med især afrikansk og asiatisk baggrund, som ikke har råd til udstyr, transport, sund mad med videre. Flere af menighedens ledere står op før klokken fem flere dage om ugen for at køre drengene til løbetræning om morgenen. Over 20 af disse unge mænd har nu taget imod Jesus.

En af kirkens ledere, som har fire børn, har besluttet at adoptere yderligere en eller to for at give dem et godt hjem.

Tildens har bedt, hjulpet, hvor de kunne, og serveret et utal af måltider. Og de oplever, at Gud har åbnet døre, ved at relationerne fører til dybe åndelige samtaler. En af naboerne er blevet kristen, og de tror, at flere er på vej.

"Den menneskelige jordbund er hård her i Gig Harbor, men vi er taknemmelige for at se, hvad Gud har gjort. Vi håber, at der med tiden vil komme mange flere Missionary Communities her ud i området for både at vise og fortælle evangeliet, siger de.

FOTO: BIRGER REUSS SCHMIDT

kirke;

Friluftsmissionen får nyt navn

Navnet skal øge fokus på det internationale arbejde

AF KAJA LAUTERBACH

Den lille danske organisation Friluftsmissionen har ændret navn til OAC Danmark.

Navneskiftet har været en proces, der har forløbet over flere år, og det nye navn ligger tæt op af navnene på organisationens søsterorganisationer i Open Air Campaigners International (OACI). Det skal dermed understrege tilhørsforholdet til det internationale arbejde i OACI.

Som led i processen har landsleder Torben Østermark haft møder med ledere fra en række andre danske kirkelige organisationer. OAC Danmark ønskede nemlig at finde ud af, hvordan de passer ind i blandt dem.

"Den generelle holdning var, at der er brug for de små organisationer med et 'smalt' fokus. De kan nemlig hjælpe til ikke at glemme fokusområder," siger han.

For ham har selve navnet ikke så stor betydning som det, organisationen gør.

"Jeg tror, man skal forklare navnet, ligegyldigt hvad

Organisationen OAC Danmark er klar over, at det for nogle vil tage lidt tid at vænne sig til det nye navn. Derfor vil de i en overgangsperiode bruge begge navne parallelt.

det er, men hvis et nyt navn kan være med til at skærpe bevidstheden om, at vi er en del af en international organisation og hører sammen med andre, er det fint," siger han.

Ændringerne sker for at fremme Friluftsmissionens helt klare mål: at flere mennesker må lære Jesus at kende og blive hans disciple.

Ud over nyt navn har OAC Danmark også fået ny hjem-

meside og har fornyet sin Facebookside.

En international organisation

OAC Danmark/Friluftsmissionen blev stiftet i 21. januar 1994 og er en selvstændig medlemsorganisation under OACI (Open Air Campaigners International)

OAC Danmark har en bestyrelse og tre ansatte i Danmark og herudover et

tæt samarbejde med OAC i de nordiske lande.

Open Air Campaigners International kan føre de historiske rødder tilbage til 1892 i Australien. Det er nu en verdensomspændende organisation, der har selvstændigt arbejde i 25 lande i alle verdensdele. Derudover arbejder de i mange andre lande.

Læs mere på www.oac.dk

Ny landsleder for søndagsskoler i Danmark

Danmarks Folkekirkelige Søndagsskoler (DFS) har ansat 38-årige Brian Nissen fra Løsning som ny landsleder fra 1. august.

"Jeg glæder mig rigtig meget til at sætte fokus på børn og Gud – de fortjener, at vi giver dem det bedste," siger han.

De senere år har 130-årige DFS profileret sig stærkt i det kirkelige landskab som en nutidig og forandringsparat organisation.

"DFS er en spændende organisation, hvor de frivillige og lønnede medarbejdere arbejder godt sammen. Og så er DFS ikke bange for at udfordre og tænke nyt. Det kan jeg godt lide," siger Brian Nissen, der siden 2010 har været lærer på Grejsdalens Efterskole.

Han er uddannet cand. theol. Det er en uddannelse, som han også glæder sig til at gøre brug af som landsleder i DFS.

"Børnene skal have hele evangeliet serveret. Ikke kun historierne om Noa og Jonas, men mange flere af Bibels tekster skal i spil."

Brian afløser Bent Molbech Pedersen, der efter otte år som landsleder skal være forstander på Djurslands Efterskole.

kl

Ny generalsekretær for Mission Afrika

Den 7. maj tiltrådte Peter Fischer-Nielsen som ny generalsekretær i missionsorganisationen Mission Afrika.

38-årige Peter Fischer-Nielsen er uddannet religionssociolog og har en ph.d.-grad i teologi. I 2013 blev han ansat som vicegeneralsekretær i Mission Afrika og

har nu sagt ja til at fortsætte som generalsekretær.

"Han er en meget dygtig kommunikator, og på trods af sine store kompetencer er han også utrolig god til at lytte til kritik," siger bestyrelsesformand Mie Skak Johanson om den nye generalsekretær.

Peter Fischer-Nielsen siger på Mission Afrikas hjemmeside, at det for ham giver utrolig stor mening at være en del af organisationens arbejde.

"Jeg koger ofte mit livs mission ned i to mål: At tjene Gud og at tjene mit medmenneske. Det er det, jeg forsøger i såvel arbejds- som privatliv."

Som generalsekretær afløser Peter Fischer-Nielsen Kristian Skovmose, der fratrådte tidligere i år.

kl

Ledertræningscenter har fuldt elevhold

Kristeligt Forbund for Studerendes Ledertræningscenter (LTC) vil være helt fyldt op næste skoleår med 16 elever.

Holdet kommer til at bestå af otte drenge og otte piger, og det meste af landet er re-

præsenteret.

Et LTC-ophold er på fem måneder med en mulig overbygning på yderligere fem måneder. Her skal eleverne fordybe sig i Bibelen, apologetik, samtidsanalyse

og mange andre fag. Samtidig får eleverne lov at prøve kræfter med det praktiske på de såkaldte teamperiorer, hvor de i regionale teams blandt andet besøger gymnasiale studiesteder, lo-

kale KFS-grupper og holder oplæg i skolernes religionsundervisning.

LTC, der ligger i Ødsted ved Vejle, har 25 års jubilæum i år, og det bliver fejret i august.

kl

Agape opprioriterer sjælesorgen

AF OLE SOLGAARD

Foreningen Agape udbyder i første halvdel af 2016 et helt nyt sjælesorgskursus, hvor der er større teologisk islæt, end foreningens kurser ofte har haft.

Det er tilsyneladende en bevidst satsning. I hvert fald forklarer Agapes landsleder Annette Bech Vad det til *Tro & Mission* med følgende ord:

"Der er sket en psykologisering i Agape gennem årene. Da foreningen blev stiftet for snart 25 år siden, var der både tilbud om sjælesorg og terapi. I dag fylder sjælesorgen langt mindre i Agape, og der er dermed sket en skævvridning."

"Det ønsker vi nu at rette op på. For hvis sjælesorgen står svagt, mister vi noget værdifuldt, når vi skal give hjælp til mennesker. Kon-

kret vil vi i første omgang sætte fokus på sjælesorgens muligheder gennem et temablod og ved at lave et helt nyt kursus, der skal være med til at udruste sjælesørgere," siger hun.

Sjælesorgskurset foregår i Agapehuset i Silkeborg og er målrettet præster, sogne-medhjælper, diakoner og andre med sjælesørgelige opgaver i menighedsmæssig sammenhæng.

"Kurset har fokus på praksis. Selvfølgelig skal vi også have baggrundsviden, men det handler i sjælesorgen først og fremmest om, hvordan vi samtaler med mennesker om liv og tro," udtaler teologen Dan K. Månsson, der er indehaver af sjælesorg.dk og den primære underviser på kurset.

Et tilsvarende kursus afholdes i øvrigt i København i et samarbejde mellem Dan-

K. Månsson og Dansk Bibel-Institut (DBI) i efteråret 2015.

Læs også side 8.

Landsleder i Agape Anette Bech Vad ønsker, at sjælesorg og terapi skal få mere ligeværdig plads i foreningen.

Kurt Kristensen; Guds ord viser os hele den virkelighed, et menneske står i – både det jordnære, aktuelle, og det evige, som også altid er aktuelt

Psykologien skal ikke styre sjælesorgen

Flere sjælesørgere opmuntrer til, at Guds blik på menneskers liv ikke bliver glemt

AF OLE SOLGAARD

Begejstringen over psykologien har medført, at Bibelen og Guds rolle i sjælesorgen gennem de seneste årtier er blevet presset. Balancen mellem de åndelige og terapeutiske tilbud om livs- og troshjælp har flyttet sig, vurderer flere erfarne sjælesørgere. Men hvad skal man tænke om den udvikling?

Ifølge Annette Bech Vad, der er landsleder i Agape, tyder noget på, at en del sjælesørgere har mistet frimodighed til at benytte sjælesorgens midler såsom Guds ord, bøn og skriftemål, måske fordi man er blevet så optaget af psykologien.

Det bekræftes af sjælesørgere og teolog Dan K. Månsson:

"For mig at se er psykologien ikke i sig selv problemet. Den kan være en nyttig hjælp i samtalen. Problemet er snarere, at en del sjælesørgere har mistet blikket for Guds nærvær i al menneskelig livserfaring og mangler ord for at formulere det," skriver han i *Budskabet* nr. 3 2015.

En amputeret Gud

Udviklingen handler ikke kun om psykologiens rolle, men også om en indsænkning af, hvordan Gud præsenteres.

"Min fornemmelse er, at de psykologiske tilgange ofte sætter dagsordenen i moderne sjælesorg, og så hentes Gud ind som den, der bakker op derom. Ellers også er det bare sådan, at mange grundlæggende forstår Gud som en, der trøster, opmuntrer og bakker os op og hjælper i selv-værdsproblemer."

Det siger Indre Missions regionsleder i Østdanmark Kurt Kristensen, der tidligere har været sognepræst og forstander på Børkop Højskole. Og han tilføjer:

"Dermed får man en smal forståelse af Gud – uden lov, vrede og dom. Men sjælesorgens Gud skal være den virkelige Gud, som han er. Ellers bliver det en amputeret sjælesorg, og man forkynder en amputeret Gud. Det er ikke altid sandt

Sognepræst Per Munch betoner ofte Guds imødekommenhed i sjælesorgen.

"Mange har allerede dømt sig selv ude, før de kommer, og folk, der fryser, skal mærke varmen, før man kan tale om Guds krav," forklarer han.

og rigtigt at trøste og stryge med håret."

Psyke og synd

På den baggrund har *Tro & Mission* udfordret flere af de sjælesørgere, der har udtalt sig om temaet "livs- og troshjælp" i nyeste nummer af tidsskriftet *Budskabet*. I deres vejledning til en opdigtet person lægger de stor vægt på Guds nærvær og nåde samt på psykologiske aspekter. Og så kan man spørge: "Bruges" Gud dermed bare i forlængelse af psykologien?

"Nej, Gud er aldrig bare en bekræftelse af det, som psykologerne siger. Han er både noget andet og meget mere. Men nogle gange er der brug for psykologisk hjælp, for at man kan høre klart, hvad Gud siger," svarer psykolog Maria Techow.

"Der er også situationer, hvor sjælesørgeren må pege på, at Gud ønsker et opgør med synd. For der kan nogle gange ligge uopgjort synd, for eksempel utroskab, bag den krise, der skaber tvivl om troen og hele ens fundament," supplerer hun.

Samtidig understreger hun, at man ikke må forveksle psykiske svagheder med synd. Eksempelvis er social usikkerhed ikke identisk med den syndige "menneskefrygt", som Bibelen omtaler.

Varme til den frysende

Sognepræst Per Munch er også bevidst om, at sjælesørgeren må tale om synd, men forklarer til *Tro & Mission*, hvorfor han alligevel ofte betoner Guds imøde-

FOTO: SXG.HU

kommenhed:

"Mange har allerede dømt sig selv ude, når de kommer til en sjælesørgersamtale. De skal mødes med varme ord og med Jesu indbydende hænder."

Han henviser til en samtale med en pige, for hvem alt var gået galt. Ved at lade hende tale ud, fik han anledning til at pege på Guds kærlighed og løfter.

"Efter en times samtale er jeg sikker på, at hun mærkede, at Gud faktisk ville

hende noget godt, og at hun har en fremtid. Dermed vil hun også mærke det ansvar, hun har både over for Gud og mennesker. Folk, der fryser, skal mærke varmen, før man kan tale om Guds krav," forklarer Per Munch.

Skabt til relationer

Selvom Kurt Kristensen peger på en terapeutiserende tendens, hvor relationen til sig selv har større fokus end relationen til Gud, ser han positivt på det at tænke

psyken og de psykologiske kundskaber med i sjælesorgen:

"For vi er sammensatte mennesker – ånd, sjæl og legeme – der grundlæggende lever i relationer, primært til Gud, andre mennesker og os selv."

"I pietistisk sammenhæng har sjælesorgens basis ofte ligget i Anden Trosartikel, om Jesus og frelsen. Men dermed har man ikke altid givet tilstrækkelig hjælp, for mange af vores problemer

har udgangspunkt i, at vi er skabt til et liv, som vi så forføjede. Vi er faldet ud af de gode relationer," uddyber han.

"I dag er der behov for at begynde i Første Trosartikel – i en forkyndelse af det at være skabt, stå i relation til sit ophav og være faldet fra sit ophav – for at kunne formidle ord om skyld og nåde. Guds ord viser os hele den virkelighed, et menneske står i – både det jordnære, aktuelle, og det evige, som også altid er aktuelt," siger Kurt Kristensen.

Bibelsk helhedsblik

De refererede sjælesørgere er enige om, at det er afgørende at søge sin hjælp hos Bibelen Gud, og at psykologi aldrig må erstatte Gud eller amputere billedet af ham. Men ligesom Gud kan vise os sin hjælp gennem læger, kan han også benytte sig af mennesker med psykologisk indsigt.

Det er afgørende, at sjælesorgen afspejler et bibelsk gudsbillede og menneskesyn og ikke lader psykologien udvande den bibelske vejledning. Den almægtige, hellige og kærlige Gud har blik for menneskers åndelige, fysiske og psykiske vel.

"Det er vigtigt med et helhedsblik på menneskers liv," siger Kurt Kristensen.

Budskabet sætter fokus på livs- og troshjælp

LM's tidsskrift *Budskabet* er netop udkommet med sit tredje nummer i år. Denne gang er temaet: *Livs- og troshjælp*. Det fokuserer på sjælesorgens unikke muligheder i en tid, hvor psykologi fylder en del. Temaet behandles i tre artikler:

- *Teologisk refleksion i sjælesorg, ja tak!* af Dan Månsson
- *Tre konkrete vinkler på sjælesorg* af Børge Haahr Andersen
- *Livs- og troshjælp til hele mennesker* – interview med Annette Bech Vad, Per Munch og Maria Techow

Der er også andre artikler af opbyggelig eller reflekterende art, eksempelvis:

- *From eller fri* af Henrik Nymann Eriksen
- *Forbliv-som-du-er-holdningen* udfordres af Ole Solgaard
- *Kirken trænger til en ny reformation* af Tullian Tchividjian

Abonnement på *Budskabet* kan bestilles på www.budskabet.dk eller ved at kontakte LM's sekretariat på mail: dlim@dlim.dk.

Carsten Hjorth Pedersen; Normalt vil der være en sammenhæng mellem, hvor meget der tales om et tema, og hvor meget det praktiseres

Helliggørelse fylder mindre end Guds kærlighed i forkyndelsen

Prædikener i LM fokuserer ikke så meget på Helligånden, mission og discipelskab

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Paulus lægger vægt på at formane helliggørelsen frem samtidig med, at det understreges, at det alene er Gud, der virker i den troende. Men forkyndelsen i *Luthersk Mission* og de andre missionske bevægelser udfordrer ikke altid til helliggørelse i den kristnes liv.

Det viser en ny undersøgelse ved navn *Projekt God Forkyndelse*, der er foretaget af bevægelserne selv med *Kristent Pædagogisk Institut* for bordenden.

Lille udfordring til discipelskab og mission
Projektet tager udgangspunkt i et spørgeskema, som næsten 1.800 personer har besvaret. Her kommer det frem, at forkyndelsen lægger stor vægt på, hvad Kristus har gjort for os, men at der er mindre fokus på mission og discipelskab.

Undersøgelsen viser, at om-

kring tre ud af fire tilhørere mener, at forkyndelsen udfordrer til discipelskab, mens omkring to ud af tre mener forkyndelsen udfordrer til mission. Dermed ligger disse to emner meget under emner såsom bibeltroskab, Guds kærlighed og Jesus.

"Det er bemærkelsesværdigt," siger Carsten Hjorth Pedersen, der er daglig leder af *Kristent Pædagogisk Institut*.

"Normalt vil der være en sammenhæng mellem, hvor meget der tales om et tema, og hvor meget det praktiseres. Som der prædikes, leves der, og som der ikke prædikes, leves der ikke".

Han overvejer, om grunden kan være, at de, der er praktiske omkring mission i hverdagen, for sjældent kommer til orde i prædikenerne.

Lille forkyndelse af troen på Helligånden
Undersøgelsen, der kan findes på www.godforkyndelse.dk i løbet af juni måned,

Ud over at være daglig leder af Kristent Pædagogisk Institut har Carsten Hjorth Pedersen udgivet en lang række bøger.

spørger også direkte til forkyndelsen af Helligånden. Her svarer kun omkring hver tredje, "at forkyndelsen ofte appellerer til, at man åbner sig for Helligåndens kraft". Spørgsmålet er blevet formuleret meget smalt, indrømmer Carsten Hjorth Pedersen, men alligevel er besvarelsenerne interessante. Det afslører nemlig, at nogle af organisationerne meget sjældent taler om troen på Helligånden, mener han.

Der er store udsving i spørgsmålet om Helligåndens kraft. I *Luthersk Missions* forsamlinger er det kun hver fjerde, der nikker genkendende til, at forkyndelsen handler om Helligånden, mens det i *Kristeligt Forbund for Studerende* er mere end tres procent.

FOTO: OLE SOLGAARD

**PROJEKT
GOD
FORKYNDELSE**

Det nye liv som kristen er ikke bare automatik

Vi er tilbageholdende med at sige det, som Luther og Rosenius sagde om helliggørelse

Helliggørelse er 100 procent Guds gave og 100 procent arbejde, siger LM's generalsekretær, Jens Ole Christensen, der mener, at spændingen både går igen hos apostlen Paulus, såvel som hos Martin Luther og den svenske vækkelsesforkynder Carl Olof Rosenius.

Men det kan være svært at fastholde begge dele i Luthersk Mission, hvor der er tradition for at være tilbageholdende med at tale om formaninger, vækst og

fornylse, erkender han.

Ren og skær Guds gave

"Det er svært at slippe det indtryk, at Paulus i Romerbrevet kapitel 6 beskriver en udvikling, som nærmest automatisk springer ud af dåben og fællesskabet med Kristus," siger generalsekretæren og citerer vers 22: "nu, da I er blevet befriet fra synden og er blevet trælle for Gud, får I den frugt, at I helliges, og til sidst evigt liv."

Denne pointe genfinder han hos mennesker, der er nye i troen:

"De er påfaldende bange for at synde og ivrige efter at tjene Gud. De har set, hvor højt Gud elsker dem, og derfor falder det dem nærmest naturligt at forsage synden, som har kostet Jesus så dyrt."

Ren og skær hårdt arbejde

Men vi forstår ikke helliggørelsen korrekt, hvis vi kun ser det som noget, der sker

nærmest per automatik, mener generalsekretæren.

"Både den forståelse, at det nye liv er Guds gave, og den forståelse, at helliggørelsen må formånes frem, findes i romerbrevet. Begge sider er nødvendige, hvis vi skal have det fulde billede af helliggørelsen."

Det er også grunden til, at cirka en tredjedel af brevene i det Ny Testamente indeholder formaninger, mener Jens Ole Christensen.

"I virkeligheden er det ikke

anderledes end i parforholdet. Kærligheden kommer både af sig selv, men den skal også arbejdes frem."

Frygt i LM for at tale om formaninger

Desværre har LM en tradition for at være tilbageholdende, når det handler om formaninger, mener generalsekretæren.

"Af frygt for at blive uevangeliske bliver vi uproduktivt forsigtige, når der skal tales om det nye liv, om at

Jesus ikke bare befrier fra syndens skyld, men også fra syndens magt"

Det stemmer dårligt overens med den lære, som Rosenius og Luther stod for, mener Jens Ole Christensen.

"Luther formanede ofte meget konkret og håndfast til et nyt liv i tjeneste for næsten, og Rosenius skrev tydeligt, at en kristen ikke alene er en synder, men også er et genfødt menneske, der er begyndt at elske Guds vilje."

TEMA

Theara; Mit mål var at vise mine forældre, at jeg elsker dem. Og det lykkedes ...

Bryllup – et dilemma for Cambodjas nye kristne

Ungt kristent brudepar holdt to bryllupper af hensyn til familien

AF JENS OLE CHRISTENSEN

Jeg er på besøg i Cambodja og får igen en lektion i et af de nye kristnes dilemmaer:

Foran mig sidder Theara. Hun er 25 år. Studerer engelsk og sociologi på et universitet i Siem Reap. Som studiejob leder hun det pigekollegium, som LM har været med til at starte i byen. Hun har en klar bekendelse til Jesus Kristus og bærer stolt en t-shirt med ordene: "Jesus – my hero."

Hun er nygift. Og her begynder det dilemma, hun fortæller om.

Hun blev gift først på året med sin kæreste Sarak efter to års tovtrækkeri – især med hendes forældre. De endte med at få to bryllupsdage, nemlig en buddhistisk den 18. og en kristen den 25. januar. Den 25. betragter de som deres egentlige bryllup, men den 18. fremgår af deres papirer og facebook-profil.

Den løsning var et kompromis for at komme videre.

"Vi kunne jo ikke blive ved med at være 'boyfriend and girlfriend,'" som hun udtrykker det

Otte hundred mennesker til buddhistisk bryllup

Theara og Sarak er nye kristne. Deres familier – ikke mindst Thearas – er traditionelle cambodjanske. Ikke dybt religiøse, men er som mange i Cambodja folkebuddhister, der ikke kender og forstår nogen anden verden end khmerfolkets buddhistiske. Og familien er meget stærk: "Vor familie følger faders vilje ..."

Derfor forventede de et traditionelt bryllup med forskellige buddhistisk inspirerede ritualer. Det er blandt andet noget med hårstumper, der klippes af som tilbedelse af forfædrene, og bønner, som munkene fra templet beder under ceremonien.

Theara og Sarak ville derimod have et kristent bryllup. De ønskede at begynde et kristent ægteskab.

I alle kulturer er bryllup en

Theara er leder af pigekollegiet i Siem Reap. Hun og hendes kæreste, Sarak, ville have et kristent bryllup. De ønskede at begynde et kristent ægteskab.

stor begivenhed. I Cambodja en kæmpebegivenhed.

Ved det buddhistiske bryllup den 18. januar var der ifølge LM-volontør Signe Wiwe tæt ved 800 mennesker med.

Risiko for brud med familien

Konflikten gik i hårdknude. Theara og Sarak havde juridisk ret til selv at bestemme, hvordan deres bryllup skulle være. Men hvis de satte hård mod hårdt og gennemførte deres plan, ville det betyde et brud med familien. Med alle de smerter, det giver.

Situationen blev yderligere skærpet, da Thearas bedstefar døde, og hun oplevede, at bedstefaderens sygdom og død blev tolket som forfædrenes straf over, at hun var blevet kristen.

Selv om hun rationelt kunne fortælle sig selv, at det intet havde på sig, så mærkede hun de stikkende øjne fra familien og den irrationelle skyldfølelse.

Brudeparret nød ikke det buddhistiske bryllup

Theara og Saraks valg er kontroversielt. Mange præster og andre ledere råder dem til noget andet:

"Tag konflikten og bruddet med familien. Det kræver lydigheden mod Kristus."

FOTO KIRSTEN RØM CHRISTENSEN

Og det kontroversielle var synligt på selve bryllupsdagen, hvor en del af deres kristne venner valgte at blive væk fra den buddhistiske ceremonier.

Andre brudepar vælger en mellemløsning: De forhandler sig til rette med familien om et traditionelt bryllup, der er renset for de mest buddhistiske og åndedyrkende træk.

Den kunne Theara og Sarak ikke komme igennem med. De tog hele pakken den 18. januar og nød den ikke. En anden LM-volontør, Karina Højgaard Jensen, fortæller:

"Signe og jeg sad og så

den buddhistiske ceremonier med hårklipping og bønner. Vi fik øjenkontakt med Theara, og vi foldede vores hænder hurtigt for at vise, at vi bad for dem. Hun foldede også sine hænder."

Signe fortæller, at flere af de kristne brudeplger og -svende græd – især under hårklippingen.

"Og det var ikke af romantiske følelser," understreger hun.

Forældre deltog i kristen fest for første gang

Stemningen ved det kristne bryllup var modsat. Løsluppen, munter og lovprirende. Brylluppet foregik i

Phnom Penh, hvor Theara og Sarak mødte hinanden, og blev ledet af Sithoun, som er præst og leder af kollegerne der. Thearas forældre deltog i denne fest. For første gang i deres liv var de i en kristen kirke. De forstod ikke alt det, der foregik, men følte sig godt modtaget og var glade for at være med.

Theara erkender, at hendes og Saraks håndtering af situationen er diskutabel.

Den indiskutable løsning fandtes formodentlig ikke.

Hun kommenterer selv eftertænksomt:

"Men mit mål var at vise mine forældre, at jeg elsker dem. Og det lykkedes ..."

lm
LUTHERSK MISSION

Arv og testamente

En testamentarisk gave til LM er en gave til et arbejde, som kendetegnes ved:

- frit evangelium
- troværdig bibel
- tydelig mission
- nådegaver i funktion

Støt på denne måde evangeliets udbredelse igennem LM's arbejde. Vi hjælper dig gerne med at udfærdige et testamente.

Kontakt os eller læs eventuelt mere på: www.dlm.dk/arv-og-testamente

Luthersk Mission

Industrivænget 40 T 48 20 76 60
DK-3400 Hillerød E dlm@dlm.dk

TEMA

Nikolai Kaarsholm; De onde og nedgørende tanker fik et modspil. Noget arbejdede i en anden retning, efter jeg var blevet kristen

Jesus gav mig motivation til at lægge livet om

Nikolai blev kristen og fik et bedre forhold til sine medmennesker

AF KAJA LATUTERBACH

Da Jesus for godt elleve år siden trådte ind i Nikolai Kaarsholms liv, blev der vendt godt og grundigt op og ned på mange ting.

Han er vokset op i en almindelig kulturkristen familie, hvor man ikke skænkede Gud mange tanker. Jesus mødte han, da han gik i 3. g på Holstebro Gymnasium, og KFS-gruppen havde et fremstød. Da Nikolai Kaarsholm var blevet kristen, blev han ret hurtigt klar over, at mange af de ting, han før havde gjort og været, stemte meget dårligt overens med den etik, man kan læse om i Bibelen.

Derfor måtte livet lægges op. Han begyndte på fromme ting som at gå til gudstjeneste og komme i et ungdomsfællesskab, læse i Bibelen og bede, og han gik i gang med at gøre op med ting som at bande og forholdet til alkohol, sex og porno på internettet.

Men også på det indre plan var der noget, der skulle læres og laves om. De spørgsmål, han stod over for, var: Hvordan tænker man som kristen egentlig om mennesker?, Hvordan omgås man andre mennesker: klassekammerater, forældre, søskende?

"De onde og nedgørende tanker fik et modspil. Noget arbejdede i en anden retning, efter at jeg var blevet kristen," forklarer han.

"Jeg kunne ikke bare tænke, at de andre var nogle idioter, og jeg kunne ikke længere give mig selv lov til at bande og svolve over folk indvendigt og se ned på dem, bare fordi de havde en anden overbevisning end

"Det er meget bibelsk, at kristne siger nej til dit og dat. Men hvis det er den eneste tone på helliggørelsesklaveret, står vi i en overstrømmende fare for, at der er nogle grundlæggende toner, vi ikke får med," siger Nikolai Kaarsholm.

mig om politik eller om fodbold."

En drænende kamp

Vejen ind i det nye liv var – og er – en lang proces. Tingene og tankerne var der stadig, men Nikolai Kaarsholm gav ikke sig selv lov til at dyrke dem.

"Det var en lang og hård vandring, der bogstaveligt krævede blod, sved og tårer," siger han og tilføjer, at kampen ikke er slut, for på nogle områder oplever han stadig tilbagefald, selv om der bliver længere og længere imellem.

Indimellem oplever han kampen som virkelig drænende.

"Nederlag fører til en form for fortvivelse og skam. Skam over, at jeg ikke var så hellig, som jeg troede. Så må man prøve at holde fast i evangeliet og blive glad for det igen," siger han, der i dag arbejder som ungdomskon-

FOTO: SXC.HU

sulent i LMU.

"Som kristne har vi et dobbelt kald. Ikke kun til at vende os fra synd, men også til at træde ind i verden og til at forsøge at blive en bedre ægtefælle, bedre forældre, naboer, kolleger og så videre."

Nikolai Kaarsholm fandt ikke kræfterne til at lægge sit liv om et sted i sig selv.

"Det var Jesus, der skabte motivationen i mit liv," siger han.

Ikke kun modmenneske

Da Nikolai Kaarsholm kom til tro, var der blandt kristne meget fokus på at danne modkultur i samfundet. At kristne skal være "modmennesker", som han kalder det, og sige nej til dit og dat.

"Det er meget bibelsk, men hvis det er den eneste tone på helliggørelsesklaveret, står vi i en overhængende fare for, at der er nogle grundlæggende toner, vi ikke får med," siger han.

"Jesus siger, at det største bud i loven er næstekærlighedsbuddet. Kernen i helliggørelse er kærlighed først og

dernæst hellighed."

Han understreger, at helliggørelsen, hvor man kun holder op med noget og ikke begynder med noget andet, er som en mønt med kun en side.

Krigszone i hans indre

Da jeg blev kristen, var det nødvendigt med et radikalt opgør med mit liv og måde at tænke på, oplevede Nikolai Kaarsholm.

På den ene side blev han klar over, at hans levemåde stemte rigtig dårligt overens med Jesu etik, som han læste om i Bibelen og hørte om i forkyndelsen.

"På den anden side er det nødvendigt med kamp mod synden, for hvis vores kamp hører op, gør troen med tiden det samme. Jesus taler nemlig om noget, der hedder synd – og synd er gift for troen og det gode liv," siger han.

Han oplevede, at han befandt sig ved en skillevej, og at han på mange måder blev trukket ind i en kamp mod sig selv.

"Jeg besluttede ikke selv at gå ind i kampen, men jeg

havde en oplevelse af, at Gud trak mig i kamp. Jeg følte mig ret presset, og mærkede, at det var nødvendigt at forsøge at tage kampen op," forklarer han og definerer kampen som en oplevelse af en grundlæggende splittelse i sig selv.

Det var lidt som en krigszone, hvor den ene modstander var hans eget indre. Nikolai Kaarsholm har imidlertid også erfaret, at kampen for at lægge livet om på mange områder har ledt til et bedre liv.

"Der er visse benefits på det medmenneskelige plan ved at forsøge ikke at tænke ondt og bagtale andre," siger han og tilføjer, at det var en stor befrielse for ham at komme af med sit pornomisbrug.

"I det hele taget føler man en frihed i at stræbe efter at leve efter Guds plan."

Ikke mange reaktioner

I begyndelsen var der flere af Nikolai Kaarsholms venner, der syntes, at han var blevet lidt fanatisk og en smule livsfornægtende på

nogle punkter.

"Der var også nogle, der drillede mig lidt med – og med rette – at der ikke helt var sammenhæng mellem mine fromme principper og det liv, jeg levede," siger han.

Men ellers har Nikolai Kaarsholms anderledes liv ikke afstedkommet mange reaktioner fra de mennesker, han omgiver sig med.

Han tænker, at en del af grunden nok er, at han ikke har så meget kontakt til sine gamle venner mere, da han er flyttet til et andet sted i landet. Han havde også brug for kristne venner, så det var naturligt, han fandt sine venner blandt dem der, hvor han flyttede hen.

"De fleste lægger mærke til de ydre forandringer. De kan se, at mit forhold til alkohol og sex er blevet anderledes, og at jeg læser i min bibel og går til gudstjeneste," siger han.

"De, der er tættere på mig, mine forældre, min søster og min kone, kan også mærke, at andet og mere er blevet anderledes. Det tror og håber jeg i hvert fald."

Helliggørelsen, hvor man kun holder op med noget og ikke begynder med noget andet, er som en mønt med kun en side, understreger Nikolai Kaarsholm.

TEMA

Agnes Rahbek; I nomadernes kultur er kvinder ikke rigtige mennesker, men de er det redskab, manden har brug for for at få børn

Bedre ægteskab og fred med nabostammen

Nomader i Tanzania bliver løst fra Satans magt

AF KAJA LAUTERBACH

Musa Fillpo sammen med sin kone og et af deres børn.

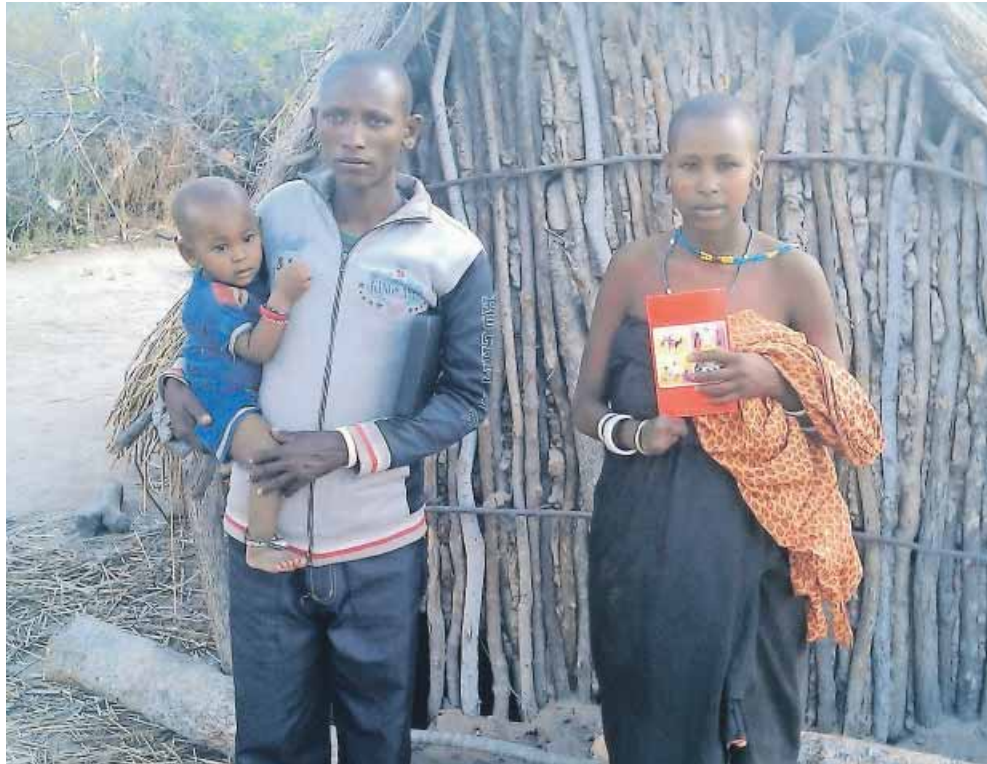

FOTO: ILAURIDSEN

Når nomader i Tanzania kommer til tro på Jesus, sker der en kæmpe revolution i deres liv. Og det gælder alle nomadestammer.

Det fortæller Agnes Rahbek, der har været missionsnær i Tanzania.

Agnes Rahbek tror, at det skyldes, at de bliver frelst fra Satans magt på en meget håndgribelig måde.

"Den hedenske religion gennemsyrrer alt i nomadernes liv, og derfor er det at blive frelst en meget radikal hændelse i deres liv. Deres livs vidnesbyrd er stærkt," siger hun.

"De har været bundet af Satan, og man kan ikke blive løst halvt."

Liv bliver forandret

Sammen med et team af tanzaniske evangelister arbejdede Agnes Rahbeks mand, Carsten, som evangelist blandt nomaderne. Agnes Rahbek fortæller om en af evangelisterne.

Han havde været kendt som en drukkenbolt og slagsbror. Hans mor var den eneste kristne på deres boplads, og engang inviterede hun evangelistteamet til at komme og prædike. Den unge mand kom og lyttede, fordi han holdt meget af sin mor.

Gud talte til ham. Og en dag, da han var på vej hjem fra byen fra en af sine sæd-

vanlige drukture, mødte Gud ham på en meget håndgribelig måde. Fra den dag blev hans liv totalt ændret, og han tog aldrig mere ud at drikke. Hans kone kom også til tro på Jesus.

Senere kom han på bibelskolen for nomader i Ilambilole. Mens han var væk, holdt hans kone andagter på bopladsen. Hun kunne ikke læse, men hun sang og bad – og hun fik de store børn til at læse bibelafsnittet ved andagten.

"Ti år senere besøgte vi hans boplads. Nu var der en menighed på 100 medlemmer i det område. Det er fantastisk at være så direkte med i evangelisationsarbejdet," siger Agnes Rahbek.

Et andet eksempel er Musa Fillpo fra barabaig-stammen.

Hans familie ville ikke acceptere, at han blev kristen, og derfor var han nødt til at flytte langt ud i skoven sammen med sin kone, sine børn og det kvæg, der var hans.

Senere blev han elev på bibelskolen i Ilambilole. Hver sommer er eleverne

hjemme i praktik, og imens er der seks ugers kvindeskole på bibelskolen. Her sendte Musa sin kone hen, så hun kunne lære mere om Jesus. Selv om det er fuldstændig på tværs af nomadernes kultur, passede han selv deres små børn, mens hun var på bibelskole – fordi deres familie ikke ønskede kontakt med dem, var der nemlig ingen andre til det.

Fred mellem stammerne

Der har altid været krig mellem de forskellige nomadestammer. Det er en anden ting, der ændrer sig, når nomaderne bliver kristne.

Agnes Rahbek fortæl-

ler, at da den første elev fra barabaig-stammen ønskede optagelse på bibelskolen i Ilambilole, blev spørgsmålet bragt op for skolens bestyrelse. Her var der flere, som sagde, at det aldrig ville gå.

"Men en ældre evangelist fra masalstammen rejste sig og sagde: 'Når Gud griber ind og frelser, bliver fjender til venner.' Og sådan gik det."

Kvinderne bliver set

Agnes Rahbek fungerer stadig som konsulent for arbejdet blandt nomadestammer i Tanzania (MUWA).

Hun fortæller, at hun har spurgt nogle nomadekvinder om, hvad de oplevede

som de største ændringer, da deres mand blev frelst.

Alle som én svarede de: At han begyndte at se mig og at sige, når han gik.

Agnes Rahbek forklarer, at i nomadernes kultur er kvinder ikke rigtige mennesker, men de er det redskab,

manden har brug for for at få børn.

Men gennem bibelskolens undervisning og ved at se, at kvinder sidder på lige fod med mændene hos missionsnærerne og hos andre kristne, har den kristne nomademand set, at hans kone også er et menneske.

Som eksempel på, hvordan en kristen masal ønskede at praktisere det kristne liv, og hvordan kvinder og børn får mere plads, fortæller hun en oplevelse fra sommeren 2013, hvor hun og Carsten var i Tanzania nogle måneder.

"Vi viste Jesusfilmen ved et vækkelsesmøde. Der er nogle meget voldsomme scener i filmen ved Jesu korsfæstelse, som et syv-årigt barn var blevet meget forskrækket over. Da de kom hjem, talte mor og barn sammen om det, og de bad sammen. Manden kom ind, lige da de sagde amen, og han blev småfornærmet. Han troede nemlig, at de allerede havde holdt andagt, og det plejede de da at gøre sammen."

Agnes og Carsten Rahbek var LM-missionærer i Tanzania fra 2001 til 2012. Carsten var evangelist og leder af evangelisationsteamene, Agnes var de første år lærer og skoleleder på Den danske Skole og siden 2007 koordinator for nomadearbejdet, samt lærer på bibelskolen for nomader i Ilambilole.

Parret tager stadig på enkelte ture til Tanzania et par måneder ad gangen for at hjælpe til. Blandt andet rejser de til Iringa sidst på sommeren i år.

Man kan ikke tro uden at blive helliggjort

Både apostlene og Luther understreger, at helliggørelse og retfærdiggørelse hænger sammen

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

skal gøre noget ekstra.

Nødvendig konsekvens

Den troende er kaldet til at være hellig som Gud (1 Pet 1,15). Det er livet i dette kald, som traditionelt kaldes helliggørelse.

For reformatoren Martin Luther hænger dette kald uløseligt sammen med retfærdiggørelsen: At Jesus har frelst den troende fuldstændigt uden, at den, der tror,

For apostlen Paulus er der ingen tvivl om, at vi kun bliver gjort retfærdige af Gud. Vi skal ikke selv tilføje noget ekstra til Guds frelse, for så ville vi kunne bryste os af, at vi selv havde gjort noget (Ef 2,9).

Men troen skal ikke sidde i hovedet. Den skal udtrykkes i handling. Derfor tilføjer

Paulus, at den troende skal stille sig selv til rådighed for Gud (Rom 6,13). Det er en naturlig frugt af, at den troende er blevet befriet fra synden (Rom 6,22).

Frelsen og helliggørelsen er ikke modsætninger for Martin Luther. Det er i stedet to ting, der hænger nøje sammen i det troende menneskes liv:

"Fordi du med troen har grebet Kristus, ved hvem

du er retfærdig, skal du nu gå hen og elske Gud og din næste", siger Luther i *Den Store Galaterbrevskomentar*.

Et kald til hverdagen

For Luther er helliggørelsen ikke en samling af mystiske gerninger, der ligger fjernt fra dagligdagen.

"Påkald Gud, sig Ham tak, forkynd, lovpris og bekend Gud. Gør vel imod din næste

og tjen ham. Pas dit arbejde. Dette er virkelig gode gerninger, der strømmer frem af troen og stammer fra glæden i hjertet over, at vi har syndernes forladelse uforskyldt gennem Kristus."

Dermed får reformatoren også forklaret, hvor kraften til helliggørelsen skal komme fra. I glæde over syndernes forladelse strømmer gerningerne frem. Ikke som magiske kræfter, men i tje-

ne for ens næste og Gud.

Luther fastholder således opfordringen til den troende om at gøre de gode gerninger, samtidig med at han siger, at gerningerne strømmer frem.

På samme måde taler Bibelen om, at helliggørelse er Guds værk (Joh 17,17), samtidig med at den troende formaner til at lade gerningerne vokse frem (Rom 12,1-2).

TEMA

Bent Houmaa Jørgensen; Ved at være sammen med Jesus bliver jeg præget af ham og forandret af ham

Ja, vi er bedre end de andre

Gud har fjernet det ondes rod, og derfor kan vi daglig fjerne det ukrudt, der spirer frem

AF BENT HOUMAA JØRGENSEN
FRIMENIGHEDSPRÆST

Det nye liv, der er født i mit hjerte, er ligesom et bed i haven, hvor jeg har plantet en ny plante. Det er nu meningen, at denne plante skal vokse sig stor og flot og brede sig mere og mere, skriver Bent Houmaa Jørgensen.

Er vi, der tror på Jesus, bedre end dem, der ikke tror? Det ligger langt fra en kultur, der er præget af janteloven, at svare ja til det spørgsmål, for "du skal ikke tro, du er noget".

Vil vi være tro mod Bibelen budskab, kan vi dog kun svare ja på spørgsmålet. Der er mange kerneord, vi må springe over, hvis vi vil svare nej. For eksempel 2 Kor 5,17: "Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet till!"

Ikke selv tage æren

Vi skal ikke være beskedne på Guds og evangeliets vegne, men frimodigt svare: Ja, vi er bedre end de andre!

Men i samme åndedrag må vi nødvendigvis sige, at det ikke er noget, vi personligt kan tage æren for, for det er noget, vi har fået givet af nåde (2 Kor 5,18).

Og det, vi har fået i Jesus, er ikke kun forbeholdt os, men enhver kan få del i det samme uanset personlige forudsætninger!

Samtidig må vi også erkende, at mange mennesker er blevet afskrækket i forhold til den kristne tro, fordi de har været tæt på nogle, der kaldte sig selv kristne, men som ikke var bedre end andre, ja, snarere var værre end andre. Kristne som for eksempel var præget af fordomme af andre, hykleri og uærlighed.

Måtte ingen af os, der kalder os kristne, være dårlige repræsentanter for Kristus, så vi kaster skam over hans navn og hans fantastiske frelse.

Det betyder ikke, at vi er fejlfri og skal forsøge at

fremstå som perfekte. At være en god repræsentant for Jesus betyder nemlig også, at jeg ærligt vedgår mine fejl og for eksempel søger undskyld til naboen eller mine børn, hvis jeg har fejlet.

Revolutionerende

Det er forbavsende så lidt, der prædikes og undervises over den sandhed, Jesus forkynder i Joh 7,37-39:

"Den, der tørster, skal komme til mig og drikke. Den, der tror på mig, skal det gå, som Skriften siger: 'Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand.' Det sagde han om den ånd, som de, der troede på ham, skulle få. For Ånden var der endnu ikke, fordi Jesus endnu ikke var herliggjort."

Det er jo ganske enkelt et revolutionerende budskab!

Tager vi imod det i tro, får vi del i det, ordet siger.

Til gengæld er der ofte blevet prædiktet og undervist om indholdet af det, Jesus underviser om i Mark 7,21-22:

"For indeni, fra menneskenes hjerte, kommer de onde tanker, utugt, tyveri, mord, ægteskabsbrud, griskhed, ondskab, svig, umådehold, misundelse, bespottelse, hovmod, tåbelighed."

Her taler Jesus om et hjerte, der ikke er genfødt ved Guds Ånd. I ordet fra Johannes evangeliet kapitel 7 ta-

FOTO: ISTOCKPHOTO

ler han om et genfødt hjerte.

Fat om det ondes rod

Her har vi hele pointen med Guds frelsesplan i sin Søn. Han skulle tage fat om ondets rod, nemlig oprøret mod Gud, som bor i vore hjerter, og som vi har arvet fra Adam og Eva.

Ved syndfloden udryddede Gud det onde ved at udslutte alle onde mennesker fra Jordens overflade. Kun otte var tilbage, men oprøret mod Gud sad stadig i deres hjerter og gik i arv til kommende slægter.

Hvordan tog Gud da, ved sin Søn, fat om ondets rod? Det fremgår blandt andet af Rom 8,3-4:

"Det, som loven ikke kunne, fordi den kom til kort på grund af kødet, det gjorde Gud: Han sendte sin egen søn i syndigt køds lighed og for syndens skyld og fordømte dermed synden i kødet, for at lovens krav skulle opfyldes i os, som ikke lever i lydighed mod kødet, men i lydighed mod Ånden."

Gud fordømte synden i os ved, at han lagde den på Jesus og fordømte ham i stedet for os. Enhver, som tror på det, genfødes i sit hjerte og får Ånden som Herre.

Ved troen på Jesus bliver vi tilgivet og rensset for al synd og urenhed og får et

nyt hjerte og en ny ånd i vores indre, Helligånden. Så er loven, det vil sige Guds gode vilje for vores liv, skrevet ind i vore hjerter (Jævnfør Jer 31,33). Det betyder, at vi har nu et hjerte, der elsker Gud og hans ord og hans vilje.

Jesus bor inderst inde

Hvis jeg derfor spørger dig, hvad der bor inderst inde i dig, kan du frimodigt i tillid til hans ord svare: Det gør Jesus! Du er ikke længere selv Herre i dit liv, men det er Jesus.

"Og fordi I er børn, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber: Abba, fader! Så er du da ikke længere træ, men barn" (Gal 4,6-7).

Det er derfor, Jesus taler om, at sallige er de fattige i ånden. Det er dem, der har hans Ånd i deres hjerter og kalder Gud for Far! At være fattig i ånden betyder, at jeg er helt afhængig af min himmelske Far.

Vokse som en plante

Det nye liv, der er født i mit hjerte, er ligesom et bed i haven, hvor jeg har plantet en ny plante. Det er nu meningen, at denne plante skal vokse sig stor og flot og brede sig mere og mere. For at det kan ske, skal den have gødning, lys, luft, vand

og varme.

Sådan også med det nye liv, der er plantet i mit hjerte. Jeg har igen og igen brug for at møde Jesus og høre om ham og hans frelse, så det nye liv kan vokse og fylde mere og mere i mit liv.

"Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer!" (Fil 4,4).

Og så er det jo sådan, at selv om jeg har rensset et bed i haven og plantet en ny plante, så bliver ukrudtet alligevel ved med at spire frem af jorden. På samme måde er det i mit liv, så længe Jer er på denne jord. Djævelen og kødet (det gamle menneske), som har mistet herredømmet over mig, kæmper for at få det tilbage igen. Ukrudtet vil gerne have plads og magt og kvæle det nye liv. Derfor luger jeg det væk i mit bed.

Men hvordan luger jeg det væk i mit liv? Ved at indrømme min synd over for Jesus og takke ham for, at han har båret den på korset og løst mig fra den ved at dø i mit sted. Ved på denne måde at tro på Jesus og det, han har gjort for mig, rykker jeg igen og igen ukrudtet op med rode, så det ikke får lov til at gro og få plads. Jævnfør 1 Johs 1,7-9 og Rom 6,6-14.

Bære megen frugt

Hvis jeg har været urime-

lig over for min kone, finder jeg ikke fred i min bøn for Jesu ansigt, før jeg vedgår min fejl. Straks jeg gør det, forandres atmosfæren, og det er igen blevet muligt at kommunikere med Jesus i min bøn.

Sand og levende kristendom handler nemlig om forholdet til en person, til Jesus. Han har først og fremmest gjort mig til Guds barn og sin discipel for at have fællesskab med mig (Mark 3,14a). Og ved at være sammen med ham bliver jeg præget af ham og forandret af ham:

"Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre" (Joh 15,5b).

Konkret betyder det for eksempel for mig, at jeg hver morgen søger ham i bøn ved nådens trone. Der beder jeg ham om at give mig nåde til hjælp i rette tid i løbet af dagen, der ligger foran. Og jeg oplever igen og igen, at han svarer på min bøn (Hebr 4,14-16).

Så kan jeg nynne på disse ord fra en sang: "Så gå da frit enhver til sit og stole på Guds nåde, da får vi lyst og lykke til at gøre gavn som Gud det vil på allerbedste måde." (*Morgenstund har guld i mund*v.4).

Esajasskolen søger ny forretningsfører

Da vores forretningsfører gennem mere end 28 år går på pension den 1. september, søger Esajasskolen en ny tillidsvækkende og kompetent forretningsfører til tiltrædelse senest den 1. september – gerne allerede fra den 1. august.

Der er primært tale om en fuldtidsstilling bestående af regnskabsmæssige og administrative opgaver suppleret med almindelige sekretærfunktioner. Sekundært kan en deltidstilling på mellem 75 og 100 % eventuelt komme på tale.

Der henvises til detaljeret jobannonce på vores hjemmeside www.esajasskolen.dk. Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til skoleleder Dan Crillesen på tlf. 36 32 10 01/60 61 06 60.

Ansættelse sker efter overenskomst mellem Foreningen af Kristne Friskoler og Kristelig Fagbevægelse.

Ansøgninger skal være skolen i hænde pr. post eller mail senest onsdag den 3. juni kl. 12.00.

[læs hele opslaget på www.esajasskolen.dk](http://www.esajasskolen.dk)

SKF søger lærer

Da én af vore lærere har fået job som viceskoleleder, søger vi pr. 1. august 2015 en lærer på fuld tid.

Vi søger en lærer, der kan undervise i nogle af fagene dansk, engelsk og musik. Andre fagkombinationer er også mulige.

Løn og ansættelsesforhold i hht. overenskomst mellem LC og Finansministeriet.

[Læs meget mere på skrif.dk](#)

Ansøgningsfrist mandag d. 8. juni kl. 12

Skole med liv, respekt og trivsel

TEAMLEDERE TIL TANZANIA OG CAMBODJA

Luthersk Mission søger teamledere til arbejdet i Tanzania og Cambodja. Som teamleder bor du i missionslandet. Du har personaleansvar for missionærer og volontører, er den primære kontakt til de lokale samarbejdspartnere og har ansvar for administration og økonomi. Lokale missionsprojekter kan også blive en del af stillingen.

Læs mere på dlm.dk/job eller kontakt vicegeneralsekretær Carsten Skovgaard-Holm på 4820 7684 eller csh@dlm.dk

Krydstogt på Rhinen

Nyd det rolige tempo på floderne Saar, Mosel og den romantiske del af Rhinen. Besøg smukke historiske byer og slap af på dækket, mens du sejler med udsigt til vinmarker, slotte og borge.

Dato: 19. - 27. juli

Rejseledere: Elisabeth og Claus H. Olsen, Fur

Læs mere om rejsen på vores hjemmeside

Luthersk Missions Børn & Unge søger ny børnekonsulent

Børneklubberne i Østdanmark venter på at få besøg af dig! Din opgave bliver at støtte det frivillige arbejde i LM Kids gennem forkyndelse i børneklubber og vejledning til lederne, samt at koordinere det årlige missionsprojekt.

Vi søger:

Børnekonsulent til LM Kids

Fuldtidsstilling på 37 timer.
Arbejdsområde: Østdanmark

Yderligere information om stillingen kan fås på dlm.dk, lm.dk og lm-kids.dk eller ved henvendelse til landsleder Lars Brian Larsen på lbl@lmbu.dk.

Ansøgning sendes pr. mail til landslederen senest mandag den 1. juni kl. 10. Jobsamtaler foregår torsdag den 4. juni og onsdag den 17. juni.

lm kids

lmu

en evig forskel i dag

Psykoterapeutisk Behandling / Rådgivning

Mobil: Connie 31794518

Mail: connienoer@familieterapeuter.dk

Mobil: Mads 40311648

Mail: noer@familieterapeuter.dk

Kig ind på: www.familieterapeuter.dk

Samtaler individuel - par - familier

Coaching og supervision personligt - grupper

Egne lokaler: Kolding og Løgumkloster

Mere end 20 års erfaring på området

Årets studentergave Til studinen

Udkommer den 4. juni

INGVILD SANDNES

Hjerterystelse

24 refleksjoner skrevet af en ung kvinde til unge ud fra hendes egne oplevelser med at flytte hjemmefra, give slip på sin trygge base og begiver sig ud i ukendt land.

Bogen er en oplagt gaveidé til årets studiner, som står foran livets mange muligheder og valg. Eller til unge, som netop er flyttet hjemmefra.

152 sider
149,95 kr.

Til studenten

C.O. ROSENIUS

Vejledning til fred - nyoversat

»Vejledning til fred« hører til blandt klassikerne og har gennem tiden hjulpet utallige kristne med at finde frelsesvished gennem tiden.

Denne udgave er nyoversat af Anette Broberg Knudsen i håb om, at en ny generation må opleve glæden ved Rosenius skrifter og finde frelsesvished.

186 sider
99,95 kr.

Lohse | LogosMedia | Credo | Fokal | Kolon | Refleks
Forlagsgruppen Lohse · 75 93 44 55 · info@lohse.dk lohse.dk

LÆRER PÅ MELLEMLIN

DEN KRISTNE FRISKOLE SØGER LÆRER OG BARSLSVIKAR

Se stillingsopslag på skolens hjemmeside

Den kristne Friskole i Holstebro er en velfungerende skole med gode fysiske rammer. Vi arbejder for at fremme læring, trivsel og tro i vores skolehverdag. Det skaber en dynamisk og velfungerende skole i vækst og udvikling, som de senere år har medført stor søgning og øget elevtal.

Vi udvider til august til 19 klasser og bliver omkring 395 elever og 42 ansatte på skolen. Vi har en teambaseret tilgang til samarbejde og skolen er trindelt, hvor vi arbejder tæt sammen med kolleger i en mindre enhed. Vi har netop indviet en ny bygning der rummer vores udskoling. Der er lærerforberedelsespladser til alle.

DEN KRISTNE FRISKOLE
I HOLSTEBRO

www.denkristnefriskole.dk

Poul M. Boldt; Alle, som har livssamfund med Jesus, er døde fra synden, og vort liv er skult med Kristus i Gud

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

» Jeg kan fejre påske hver dag med glæde

AF POUL MARKUS BOLDT
DIANALUND

I læserbrev i Tro & Mission nummer 8 skildrer Helle og Jørgen Sejrgaard, hvorledes påskeglæden for dem forsvandt efter at have læst artiklen "Gudsbillede" af Ditte Olsen i nummer 6.

Her skal vi lægge mærke til, hvad Skriften siger, nemlig at loven ikke er sat ud af kraft. Langfra. Gud tåler ikke synd og alt syndigt, som kommer for Herrens ansigt,

skal dø (2 Mos 33,20; Rom 6,23).

Men Gud ske lov og tak har Jesus løskøbt os fra lovens forbandelse, idet han selv blev en forbandelse for vores skyld (Gal 3,13).

Guds vrede ramte Jesus på Golgata. Den vrede, som var bestemt for mig.

Han slettede al min synd ved at nagle mit gældsbevis til korset, og han betalte med sit eget dyrebare blod. Og han gjorde det ene og alene af kærlighed til os mennesker (Kol 2,14).

Jesu død var altså en *stedfortrædende død*. Det betyder, at Jesus er min stedfortræder. Jesus døde for mig, for at jeg skulle leve. Lovens krav er altså opfyldt i Jesus (2 Kor 5,15; 1 Thess 5,10; Hebr 9,28).

I Hebr 7,25 læser vi, at denne frelse er *fuldkommen*, og i Hebr 9,12, at den er *eviggyldig*.

Alle, som har livssamfund med Jesus, er døde fra synden, og vort liv er skjult med Kristus i Gud (Kol 3,3).

Derfor kan jeg fejre påske

hver eneste dag med glæde og synge med Trygve Bjerkheim:

*Jeg lever på Jesu regning
Hans retfærd og ikke min.
Selv tog han mit tunge ansvar
Og stred selv min hårde strid*

*Jeg lever på Jesu regning,
og når jeg skal dø engang,
min Frelser for mig
skal gælde.*

*Hans navn er min sol,
men sang.*

"Glædelig påske" i Jesus navn!

» Klip; Jeg lærte noget om teologi på et lille hotel i Cambodja

AF JENS OLE CHRISTENSEN
I UGEMAIL TIL LM'S MEDARBEJDERE

Jeg har netop været på knap tre ugers tjenesterejse til Cambodja. I Phnom Penh overnattede jeg på *White Linen*, der er et lille hotel, som *Daughters of Cambodia* driver.

Daughters – and brothers – of Cambodia er et af de projekter, vi er involveret i. Lige nu med to volontører, og efter sommerferien går Christina Andersen ind i det. Det handler om at nå Cambodjas kvindelige og

mandlige prostituerede med evangeliet og give dem afsæt til et nyt liv med et nyt erhverv.

White linen er et lille smukt hus holdt i hvide og lyseblå farver (indretningen er mere britisk end cambodjansk!). Personalet er tidligere prostituerede – kvindelige og mandlige – som *Daughters/Brothers* har hjulpet ud til et nyt liv.

Navnet – *White Linen* – henviser til talen i Johannes' Åbenbaring om de lange hvide klæder, som de frelste bliver klædt i.

På dette sted og i mødet med de mange smilende an-

sigter, gør navnet voldsomt indtryk.

Og så en lille sjov detalje, som en af missionærerne gjorde mig opmærksom på: Ved receptionen hænger et skilt, der refererer til Åb 19,8 om, at "Linnedklæderne er de helliges retfærdige gerninger".

Vi lutherske havde jo nok i stedet hentydet til Åb 7, 13-14 om, at de, der er klædt i de lange hvide klæder, er dem, "som har vasket deres klæder, og gjort dem hvide i lammets blod."

Jeg sidder og bliver meget glad for at være luthersk. For jeg synes, at det, der

står i kapitel 7, er det vigtigste at sige.

Men der er en bibelsk pointe: Det er næppe noget tilfælde, at de hvide klæder, vi får som en gratis gave af Jesus, nævnes før de hvide klæder, der viser sig i det praktiske tjenestevillige liv, som vi alle kaldes til. Men begge dele siges faktisk, og vi må lægge stemme til begge dele, hvis vi skal forkynde et fuldtone og sundt evangelium.

Sådan kan man blive belært om den virkelige store teologi i et lille hotel, drevet af tidligere prostituerede i Cambodja.

leder;

Elske ligesom Gud elsker

DET NYE LIV eksisterer heldigvis i bedste velgående i LM. Den indbyrdes kærlighed, arbejdsomheden for ens næste og iveren efter mission er ikke fremmedelementer i LM. Og Gud ske lov for det. Vi kan nemlig ikke leve uden, og vores vidnesbyrd bliver fladt og påtaget, hvis ikke helliggørelsen virker med og bekræfter retfærdiggørelsen.

Derfor er det også bemærkelsesværdigt, at formaningerne til at leve et helligt liv fylder forholdsvis lidt i forkyndelsen. For man skal ikke have læst ret meget i Paulus' breve for at se, at han ofte formaner sine modtagere til helliggørelsen.

MEN NÅR TALEN falder på, hvad vi er kaldet til at leve som i denne verden, viger vi ofte tilbage i vores tradition. Vi vil så nødtigt stille os i vejen for Guds retfærdiggørelse. Og må Gud fortsat fri os fra at gøre det, for det er kun i Jesu stedfortrædende død for os, at vi er retfærdiggjort. Hvis ikke det stedfortrædende træder tydeligt frem, er vi kommet alvorligt på afveje.

ALLIGEVEL VAR DET ikke det budskab, Jesus indprentede disciplene, da han fór til himmels. Det var kaldet til mission. Lad os derfor ikke lade forkyndelsen om den stedfortrædende kærlighed få den bismag, at vi samtidig forkynder, at mennesker skal læne sig tilbage i komplet afmagt.

Vi er ikke kaldet til at sætte os ned og vente på, at kavaleriet fra himlen kommer og henter os hjem. Vi er kaldet til at leve i denne verden. For evangeliet er ikke bare budskabet om det herlige håb, som venter os på Den Nye Jord. Evangeliet er også budskabet om det herlige liv, som vi er kaldet til at leve allerede nu. Jo mere Guds vilje med vores liv bliver vores vilje for vores liv, jo mere lykkelige er vi.

VERDEN KAN GODT nok ikke se denne lykke. For vores medborgere handler lykke om at opnå noget. Det kan være menneskelig anerkendelse, jordisk besiddelse, indflydelse, spændende oplevelser, god mad eller sex. Der er mange afguder i vores land.

Men den virkelige lykke er at leve Gud nær. Tæt ved ham minder han om, hvem han er. Han er en retfærdig, god og kærlig far. Og hans vilje er, at vi skal være som han er i denne verden.

LAD OS DERFOR minde hinanden om kaldet til livet nu og her. Lad os ikke stille os tilfreds med en tro, der bare drejer sig om teologiske debatter, prædikener og arrangementer. Gud har flere velsignelser til os og vores næste end det. Lad os elske, ligesom Gud elsker. Dét er vores kald i denne verden.

Nicklas Lautrup-Meiner
ansv. redaktør

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

Sommerhus ved Skaven Strand udlejes. 6 sovepladser. 1.500 - 2.000 kr. pr. uge + forbrug. Se mere på www.oddervej19.dk.

Lækkert sommerhus i Andkær Vig ved Vejle Fjord til leje. Naturskønt med udsigt til fjorden, tæt på Mørkholt bibelcamping. Nærmere info: <http://u461255.mono.net/>.

Jakobs
**Blomster-
forum**

Farverivej 8, Skjern
97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

penta byg als
HOVED- OG TOTALENTREPRISER

pentabyg.dk

Donér via mobilen

Nu er det blevet meget nemmere at donere penge til Luthersk Mission – også når du ikke har kontanter i pungen. Donér et valgfrit beløb via din Swipp eller MobilePay app på mobilen. Nummeret, du skal sende til, er

93 39 00 20

SWIPP MobilePay

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af missionær Anne-Lene Olofson, studerende Emil Solgaard og jurist Susanne Harstad

Oplevelser med muslimer

AF ANNE-LENE OLOFSON
ARUSHA, TANZANIA

For 30 år siden underviste jeg på et københavnsk gymnasium. I en af

klasserne gik en muslimsk pige på anden årgang. Hun kom altid godt forberedt til timerne og afleverede sine opgaver til tiden.

Pigen havde en storebror på tredje årgang. Han pjækkede ofte, mødte uforberedt og var bagefter med det skriftlige. Det endte med, at han dumpede til studentereksamen. Det blev faderen så vred over, at han tog datteren ud af skolen. Pigen klasselærer og skolens

ledelse prøvede at tale med ham. Men uden resultat. Datteren blev sendt til hjemlandet for at blive gift med en fætter.

Dårlige oplevelser som ovenstående kan let farve vores holdning, så vi nærmest pr. refleks reagerer fordomsfuldt. Jeg så for eksempel en muslimsk kvinde stige på flyet i Qatar. Hun var sortklædt fra top til tå og kun gennem en lille revne kunne man skelne

hendes mørke øjne bag sløret. Hun fulgte efter sin mand, som også var araber, men vestlig i sin påklædning.

De to skulle sidde ved siden af mig. "Den stakkels kvinde", som jeg i mine tanker anså hende for, hilste venligt på mig og indledte en samtale på flydende engelsk. Det viste sig, at hun var professor i matematik ved et universitet i Saudi-Arabien og var på vej til en

faglig konference. Hendes mand var historiker. Hun var meget snakkesalig og viste mig billeder af deres børn, og jeg fandt også nogle billeder frem af mine børnebørn.

Tiden fløj af sted i hendes selskab. Vi fik talt om at være undervisere, hustruer, mødre og om at være kristen og muslim i gensidig respekt. Og jeg blev mindet om at møde mennesker bag om det, jeg umiddelbart ser.

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

ID-nr. 42591
Maskinel Magasinpost
Udbringes senest
lørdag d. 30. maj 2015

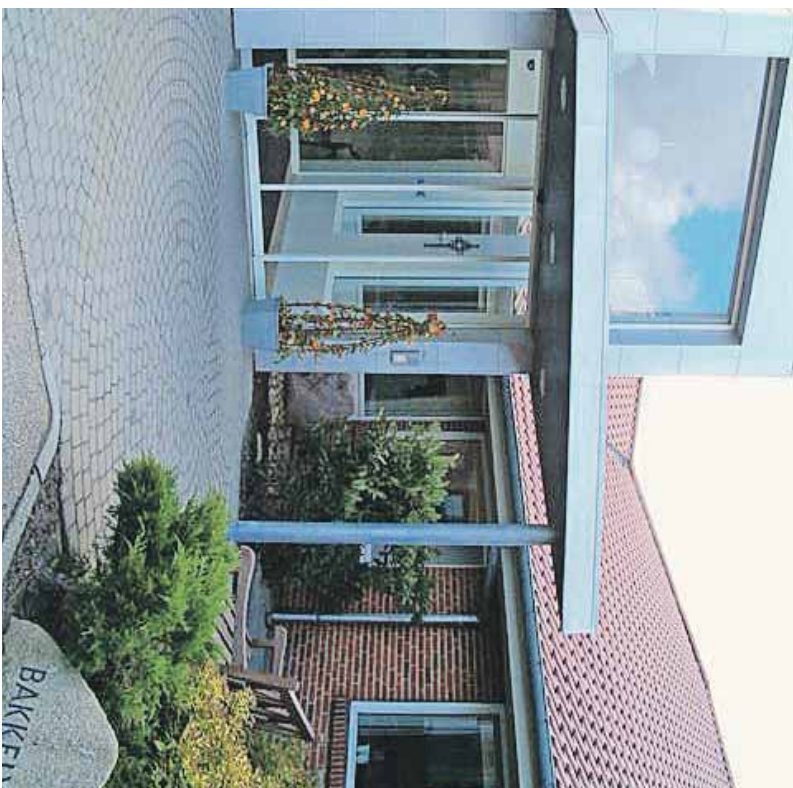

10 | 29. maj 2015
Årgang 115

tro & mission
inspiration | nærvær | holdning

De senere år er Guds rolle i sjælesorgen blevet presset. Kurt Kristensen fra Indre Mission ser en risiko for, at den Gud, man forkyn-der i sjælesorg bliver en amputeret Gud

..... 8

LM's plejehjem

Bakkely;

Biskoppen i Ribe Stift, Elof Westergaard, har forbudt stiftets præster at betjene Bakkely i deres arbejdstid begrundet i, at det er i strid med ligestillingsloven. Flere reisteologer mener imidlertid, at teologien må vægte højere

..... 3

Theara og hendes mand er kristne, men deres familier er bud-dhister. Hvordan skulde de arrangere bryllup?

..... 10

Egteparret Tilden – og kirken SOMA i USA – har som fokus, at flere skal blive disciple af Jesus

..... 6

LM's missionshus på Kirkegårdsvej på Amager er blevet 100 år. Det blev fejret med gudstjeneste på tre sprog

..... 4